

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous
בְּשַׁעַה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשָׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גֵלָה

(א)	
At the time when Israel preceded “we will do” to “we will hear,” a heavenly voice went out and said: “Who revealed to My children this secret that the ministering angels use?” As it is stated (Tehillim 103:20), “Bless the Lord, His angels, mighty in strength, who do His word, to hear the voice of His word”—first “who do,” and afterward “to hear.” (Talmud, Shabbos 88a).	בְּשַׁעַה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשָׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גֵלָה לְבָנֵי רֹזֵזָה שְׁמֵלֶאכִי הַשָּׁרָת מִשְׁתַּמְּשִׁין בּוֹ שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים ק"ג, כ') בְּרָכּוֹ ה' מְלָאכָיו גְּבוּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעָה בְּקוֹל דְּבָרוֹ בְּרִישָׁא עֹשֵׂי וְהִדָּר לְשִׁמְעָה. (בְּגִמְרָא פ"ק דְּשַׁבָּת דף פ"ח ע"א).
To understand this matter, one must first understand the concept of the Giving of the Torah. Did not Avraham Avinu, peace be upon him, already fulfill the entire Torah before it was given? As it is written, “And he kept My charge, My commandments, My statutes, and My teachings.” He specified four categories: “My charge”—these are prohibitive commandments; “My commandments”—these are positive commandments; “My statutes” and “My teachings”—these are the inner dimensions of the positive and negative commandments.	לְהַבִּין עֲנֵנוּ זֶה צָרִיד מִתְחַלָּה לְהַבִּין עֲנֵנוּ מִתּוֹרָה וְהָלָא כְּבָר קָיָים אֲבָרְהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם אֶת כָּל הַתּוֹרָה עַד שֶׁלֹּא נִתְּנָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיִּשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתִי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתַי, וּפָרַט ד' דְּבָרִים מִשְׁמַרְתִּי אֵלּוּ מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. מִצְוֹתֵי אֱלֹהִים מִצְוֹת עֲשֵׂה וְחֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתַי אֵלּוּ בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת שֶׁל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה.
And as it is written, “So that he may command his children...” thus the Torah was an inheritance to them from their ancestors.	וְכֵמוֹ שֶׁכָּתוּב לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוֶה אֶת בְּנָיו וְגו'. וְהָרִי הִתְּנָה. הַתּוֹרָה יְרוּשָׁה לָהֶם מֵאֲבוֹתֵיהֶם.
We also need to understand the matter of Hashem descending upon Har Sinai with thunder and lightning during the Ten Commandments, and with every utterance their souls flew out. Yet what is written among them? “You shall not murder,” “You shall not commit adultery,” etc.—which are simple matters that even human intellect obligates.	וְגַם לְהַבִּין עֲנֵנוּ יְרִידַת ה' עַל הַר סִינַי בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים בְּעֶשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת וְעַל כָּל דִּיבּוּר וְדִיבּוּר פָּרְחָה נִשְׁמַתָּן וְמָה כָּתִיב בְּהוֹן לֹא תִרְצַח לֹא תִנָּאֵף וְגו'. שֶׁהֵם דְּבָרִים פְּשׁוּטִים שֶׁגַם שׂוֹכֵל אֲנוּשִׁי מְחִיבָן.
All this will be understood by first introducing what is written in Mishneh Torah after the Ten Commandments: “When your son will ask you tomorrow, saying: What are the testimonies...” And you shall say to your son... “And Hashem commanded us to do all these statutes, to fear Hashem...”	וַיִּבְּן כָּל זֶה בְּהַקְדָּים מֵה שֶׁכָּתוּב בְּמִשְׁנֵה תוֹרָה אַחֵר עֲשֵׂרֵת הַדְּבָרוֹת כִּי יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֵדוּת וְגו'. וְאָמַרְתָּ לְבִנְךָ וְגו'. וַיְצַוֵּנוּ ה' לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל 'הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת ה' וְגו'.
And this is the question of the wise son, as stated in the Yerushalmi (Pesachim ch. 10 halachah 4).	וְהוּא שְׁאֵלַת בֶּן חֲכָם כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בִּירוּשָׁלַיִם (פֶּסַח). (עֲרָבִי פְסָחִים ה"ד).

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַקָּדִים יִשְׂרָאֵל נִעְשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גְלוּהָ

Because behold, the entirety of the commandments do not apply to the soul unless it is clothed within a physical body, which encounters many evils—and to that, the command “Turn away from evil” applies, for the body is drawn toward them; and “Do good” through fulfillment of the positive commandments, the physical mitzvos like tzitzis, tefillin, shofar, sukkah, lulav, and the like.	בְּהִיּוֹת כִּי הִנֵּה כָּל־כָּל הַמִּצְוֹת לֹא שָׁיָךְ אֶל הַנִּשְׁמָה רַק בְּהִיוֹתָ מְלוּבָשֶׁת תּוֹךְ הַגּוּף הַגִּשְׁמִי אֲשֶׁר מִצָּאָהוּ רַעוֹת רַבּוֹת וְעָלְיוֹ שָׁיָךְ הַצּוּרִי סוּר מֵרַע שֶׁהַגּוּף נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו וְעֲשֵׂה טוֹב בְּקִיּוּם מִצְוֹת עֲשֵׂה הַמִּצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּמוֹ צִיצִית וְתַפְלִין וְשׁוֹפָר וְסֻכָּה וְלוּלָב וְדוּמִיָּהוּ.
But the soul by itself, before descending into this world to be clothed in a body, had no need of these. So why did the soul descend so greatly to be clothed in a physical body for the sake of fulfilling physical commandments—and what benefit does she gain from all her toil?	מִשָּׂאֶכֶן הַנִּשְׁמָה לֹעֲצָמָה בְּטָרָם יְרִידָתָהּ לְעוֹלָם הַנֶּהֱלֵךְ בְּגוּף לֹא הָיְתָה צְרִיכָה לָכֵן וְאִ"כ לָמָּה זֶה יְרֵדָה הַנִּשְׁמָה כָּל כֵּן לְהִתְלַבֵּשׁ בְּגוּף גִּשְׁמִי בְּשִׁבְלֵי קִיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת וּמָה יִתְרוֹן לָהּ בְּכָל עֲמָלָהּ.
To this, the verse answers: that the purpose of all the commandments is “to fear Hashem...”	וְעַל זֶה תִּירָץ לָנוּ הַפְּתוּב כִּי תַכְלִית כָּל הַמִּצְוֹת כְּדִי 'לִירְאָה אֶת ה' וְגו'.
And to explain the matter, behold it is written: “Yours, Hashem, is the greatness...” (Divrei HaYamim I, 29). For what does it mean that Hashem is called “Great,” as it is written “Great is Hashem and exceedingly praised”? The Sages said: “When is He called Great? When He is in the city of our God.” The explanation is: that He is called Great because His greatness spreads from the head of all levels down to the end of all levels, to bring into being from nothing all emanated and created things, etc.	וּבִיאֹר הַעֲנִין הַנֶּה כְּתִיב לָךְ ה' הַגְדֹּלָה וְגו' (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' כ"ט). כִּי מֵה שֶׁהִקְבֵּ"ה נִקְרָא גְדוֹל כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב גְדוֹל ה' וּמִהֲלֵל מְאֹד אָמְרוּ רַז"ל אֵימָתִי נִקְרָא גְדוֹל כְּשֶׁהוּא בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ. פִּירוּשׁ כִּי מֵה שֶׁנִּקְרָא גְדוֹל עַל שֵׁם גְּדוּלָתוֹ שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט מֵרֹאשׁ כָּל דְּרָגִין עַד סוֹף כָּל 'דְּרָגִין לְהוֹת מֵאִין לִישׁ כָּל הַנִּצְצִיּוֹת וְהַנִּבְרָאִים וְכו'.
And to give them life and to sustain them, as it is written, “You made the heavens... and You give life to all of them...”	וְלְהַחְיֹתָם וּלְקַיֵּמָם כְּדִכְתִּיב אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְגו' 'וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלָם וְגו'.
Behold, this attribute of greatness is not considered nor is it called by the name “greatness” at all except when the power of the actor brings about the effect, through the Ten Utterances in the combinations of letters, as explained elsewhere. (And this is what the Sages said, Berachos 58a: “To You, Hashem, is the greatness”—this refers to the Work of Creation.)	הִנֵּה מִדַּת גְּדוּלָּה זוֹ אֵינָה נִחְשָׁבֶת וְאֵינָה נִקְרָאת בְּשֵׁם גְּדוּלָּה כָּל־כָּל אֲלָא בְּהִתְהוּוֹת כַּח הַפּוֹעֵל בְּנִפְעָל עַל יְדֵי עֲשִׂיָּה מְאֻמְרוֹת בְּצִירוּפֵי אוֹתִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמִקּוֹם אַחֵר (וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל פֶּרֶק ט' דְּבָרִכוֹת דָּף נ"ח ס"א וְגו') הַגְּדוּלָּה זוֹ מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשָׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גָּלָה

And behold, the letters are called “stones,” and the combinations are called “houses,” as it is stated in Sefer Yetzirah: “Two stones build two houses.” And the totality of all the combinations is called by the name “city.” (See what is written in the discourse “Eileh Pekudei HaMishkan” regarding the verse “Like a city joined together”—it may be said that this refers to the combinations of thought-letters that bring into being the hidden worlds, and the combinations of speech-letters that bring into being the revealed worlds.)	וְהִנֵּה הָאוֹתִיּוֹת נִקְרְאוּ אֲבָנִים וְהַצִּירופִים נִקְרְאוּ בָתִּים כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּסֵפֶר יִצִּירָה שְׁנֵי אֲבָנִים בּוֹנוֹת שְׁנֵי בָתִּים וּבְלִלוֹת כָּל הַצִּירופִים נִקְרָא בִשְׁם עִיר (וְעֵינֵן מָה שֶׁכָּתוּב בְּד"ה אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן בַּעֲנֵן פִּירוּשׁ כְּעִיר שֶׁחוּבְרָה לָּהּ יִחָדוּ יֵשׁ לּוֹמֵר דִּהְיֵנוּ צִירופֵי אוֹתִיּוֹת הַמִּשְׁכָּה הַמְהִינָה עֲלֵמִין סְתִימִין וְצִירופֵי אוֹתִיּוֹת הַדְּבוּר הַמְהִינָה (עֲלֵמִין דְּאֵתְגַּלְיִין).
And this is [the meaning of] “When is He called Great?—When He is in the city of our God.”	וְזֶהוּ אֵימָתִי נִקְרָא גָדוֹל כִּשְׁהוּא בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ.
But relative to the Holy One, blessed be He, in His glory and essence, He is not called “great” at all, for it is written: “I am Hashem, I have not changed,” and “You are He before the world was created...”	אֲבָל לְגַבִּי קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבַעֲצָמוֹתוֹ אֵינוֹ נִקְרָא בִשְׁם גָּדוֹל כָּלֵל כִּי אֲנִי ה' לֹא שִׁנִּיתִי כְּתִיב וְאָתָּה ה' הוּא קוֹדֵם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם כּו
And “In the place that you find His greatness, there you find His humility.” For “His Name alone is exalted”—only His glory is upon earth and heaven; that is, only radiance and shine is revealed—only the aspect of the expansion of His existence, but not His essence. For it is written: “And to His greatness there is no investigation.”	וּבְמָקוֹם שֶׁאָתָּה מוֹצֵא גְדוּלָתוֹ שָׁם אָתָּה מוֹצֵא עֲנוּתוֹתָיו כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ רַק הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם בְּחִינַת הוֹד וְזֵיו לְבַד שֶׁמִּתְגַּלֶּה בְּחִינַת מְצִיאוֹת הַתַּפְשׁוּתוֹ וְלֹא מֵהוּתוֹ כִּי וּלְגִדּוּלוֹתָיו אֵין חֶקֶר כְּתִיב.
And this is [the meaning of the verse] “To You, Hashem, is the greatness”—that this attribute of greatness is nullified before You and does not even qualify as a name at all.	וְזֶהוּ לָךְ ה' הַגְדוּלָה שֶׁמִּדַּת גְּדוּלָּה זוֹ בְּטֵל אֵלֶיךָ וְאֵינָהּ עוֹלָה בִשְׁם כָּלֵל.
(And this is the meaning of “To You, Hashem, is the greatness”—that for there to be an emergence of the attribute of greatness, it must be through the Name Havayah, i.e., the ם [yud] represents contraction, etc. Therefore, this attribute of greatness is considered as nothing in comparison to His essence, literally a state of non-being.)	וְזֶהוּ לָךְ הוּי' הַגְדוּלָה שֶׁלְהִיּוֹת הַתְהוּוֹת בְּחִינַת גְּדוּלָּה) זֶהוּ עַל יְדֵי שֵׁם הוּי' דִּהְיֵינוּ יו"ד צְמָצוּם כּו' וְלִכְּן בְּחִינַת גְּדוּלָּה זוֹ כִּלָּא חֲשִׁיבָא לְגַבִּי עֲצָמוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ וּבְחִינַת אֵין (מִמֶּנּוּ).
And as explained in the discourse “Acharei Hashem Elokeichem Teleichu” on the explanation that Creation is called <i>yesh mei'ayin</i> (something from nothing)—for what is drawn forth and comes into being is only from a mere radiance, which is in a category of nothingness and considered as nothing before Him, as will be	וְעַל דֶּרֶךְ שֶׁנִּתְבָּאֵר בְּד"ה אַחֲרֵי ה' אֱלֹקֵיכֶם תֵּלְכוּ בְּפִירוּשׁ שֶׁהַבְּרִיאָה נִקְרְאת יֵשׁ מֵאֵין. שֶׁנִּמְשָׁךְ וְנִתְהַוָּה מִהָאֲרָה בְּעֵלְמָא שֶׁהִיא בְּחִינַת אֵין וְכִלָּא חֲשִׁיבָא אֲצִלּוֹ יִתְבַּרְךָ וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב לְקֵמֶן אוֹת ג' שֶׁאֲצִלּוֹ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה ('שְׁלֵמַעְלָה נִקְרָא בְּחִינַת יֵשׁ לְגַבִּי שֶׁלֹּמֶטָה הֵימָנוּ כּו

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשָׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גָּלָה

explained below in section 3: that to Him, even what is considered “above” is called <i>yesh</i> relative to what is “below” it, etc.	
Therefore, even the attribute of greatness within the “city of our God”—that is, the Supernal Speech which brings into being from nothing to something—is called a true non-being.	על כן גם בחינת הגדולה שבבחינת עיר אלקינו היינו הדבור העליון המהנה מאין ליש נקרא אין ממש.
(And see what is written about “To You, Hashem, is the greatness” in Torah Or, parshas Vayetzei, in the discourse beginning “Vayashkem Lavan,” and in parshas Va’era in the discourse beginning “Vayedaber Elokim el Moshe.”)	ועין מה שכתוב מענין לה' הגדולה בתורה אור) פרשת ויצא בד"ה וישכם לבן. ובפרשת וארא בד"ה (וידבר אלקים אל משה).
(And see further on this verse in Midrash Rabbah, beginning of Parshas Mishpatim; and in Parshas Bamidbar, section 1; Zohar I, Bereishis 31b; Vayechi, 241a; II, Bo 42b; III, Emor 89a–92a; Naso 137b; Haazinu 295a).	ועין עוד על פסוק זה ברבות ריש פ' ואלה) המשפטים. ובפ' במדבר פרשה א' דר"י ע"א וז"א בראשית דל"א סע"ב. ויחי דרמ"א סע"א. ח"ב פ' בא מ"ב סע"ב. ח"ג אמור פ"ט א' צ"ב א'. נשא קל"ז ב'. (האזינו דרצ"ה סע"א).
And like the analogy of human speech that is nullified relative to its source from which it is hewn—namely, the breath of the heart—so too, so to speak, as an analogy, it is written: “The word of a king is his rule.”	ובמשל דבור האדם שבטל לגבי מקור תצבו שהוא הבל הלב כך כביכול עד"מ הנה כתוב דבר מלך שלטון.
That this aspect of greatness and expansion is called “speech,” for just as human speech exists only for another [person], so too this greatness and expansion exists only to bring into being all existences, etc.	שבחינת גדולה והתפשטות זו נקראת בשם דבור שכל הדבור של אדם אינו אלא לזולתו כך גדולה והתפשטות 'זו אינו אלא להוות כל הנמצאים וכו'.
And just as there is no comparison between a single word of a person and his emotions—how much more so in comparison to the intellect—so too, this attribute of greatness is merely an extension of two letters from the Name of the Holy One, blessed be He, as it is written: “With ‘Yud’ Hashem formed the World to Come, and with ‘Heh’ this world.”	ובשם שאין ערך דבור אחד של אדם לגבי מדותיו וכל שכן לגבי השכל. כך אין ערך מדת גדולה זו שאינה רק התפשטות מבית אותיות משמו של הקב"ה כמו שכתוב פי"ה ה' צור עולמים ביו"ד נברא עולם הבא ובה"א עולם הזה.
And just as it is so with His attribute of greatness, so it is with all His attributes. For it is written, “For all that is in the heavens and on the earth [is Yours],” meaning all are nullified before Him.	ובכו' שהיא במדת גדולתו תתברך כך הוא בכל מדותיו. כי כל בשמים ובארץ כתיב שהכל בטלים אצלו תתברך.
(And see about this idea—that “for all in heaven and earth”—in Midrash Rabbah, beginning of Parshas Terumah; Zohar II, Mishpatim 116a; Naso 148a; Shelach 168b; Pinchas 257a.)	ועין מענין כי כל בשמים ובארץ ברבות ריש פ') תרומה. וז"ב משפטים קט"ז א' נשא קמ"ח א'. שלח (קס"ח ב'. פינחס דרנ"ז סע"א).

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשָׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גָּלָה

And this is what it says in Midrash Rabbah, beginning of Koheles, on the verse “Hevel havalim (Vanity of vanities),” that the seven “vanities” spoken by Koheles correspond to the seven days of Creation, etc., meaning the seven emotional attributes mentioned above, which are only aspects of “hevel” (breath) and mere radiation, which have no bearing at all on His essence and Being.	וְזֶהוּ שְׁאֵמַר בְּרִבּוֹת רִישׁ קֹהֶלֶת עַל פְּסוּק הֶבֶל הֶבְלִים שֶׁשֶּׁבְעָה הֶבְלִים שְׁאֵמַר קֹהֶלֶת כְּנֶגֶד שִׁבְעַת יְמֵי בְּרֵאשִׁית כּו' ע"ש וְשֶׁהֵם בְּחִינַת ז' מִדּוֹת הַנ"ל שֶׁהֵם רַק בְּחִינַת הֶבֶל וְהָאֶרֶז בְּעֶלְמָא שְׁאִין נוֹגַע כָּלֵל לְמַהוּתוֹ וְעֲצָמוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ.
(And see more on this in Zohar III, Tazria 47b).	(וְעֵינֵינוּ מֵזֶה בְּזוֹח"ג תַּזְרִיעַ דַּמ"ז ב)
And so it is with His wisdom and understanding—blessed is He—that even the aspect of Supernal Wisdom, before Him, is considered absolutely nothing.	וְכֵן הוּא בְּבְחִינַת חֻכְמָתוֹ וּבִינָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁאֵפִילוֹ בְּחִינַת חֻכְמָה עֵילָאָה קַמֵּיהּ יִתְבָּרֵךְ כִּלְא מַמָּשׁ נִחָשֵׁב.
Except that thus He desired—that the Infinite Light should be drawn into the ten sefiros, that they should have the aspect of wisdom and understanding, etc.	אֲלֵא שְׁכֵן עָלָה בְּרִצּוֹנוֹ לְהַמְשִׁיךְ אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּעֲשֻׁרֵת סְפִירוֹת שִׁיְהִיו בְּחִינַת חֻכְמָה וּבִינָה כּו'.
And as the Sages said: “Bereishis is also a ‘maamar’ (utterance),” for the beginning of revelation is in the aspect of wisdom. It too is nothing but a “saying” and an act, for saying and action are all one—as the saying goes: “Blessed is He who says and does.”	וּכְמֵאמַר רַז"ל בְּרֵאשִׁית נִמְי מֵאמַר הוּא שְׁרֵאשִׁית הַגִּלּוֹי הוּא בְּבְחִינַת חֻכְמָה גַּם כֵּן אֵינָה אֲלֵא בְּחִינַת מֵאמַר וְעֲשִׂיהָ כִּי מֵאמַר וְעֲשִׂיהָ הֵכֵל אֶחָד כְּמֵאמַר בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה.
And behold, it is written: “Hashem with wisdom founded the earth,” meaning that the aspect of “earth” is the aspect of the word of Hashem—i.e., the Ten Utterances through which the world was created. The foundation of this aspect of speech is in wisdom.	וְהִנֵּה כְּתוּב ה' בְּחֻכְמָה יָסַד אֶרֶץ פִּירוּשׁ שֶׁבְּחִינַת אֶרֶץ הִיא בְּחִינַת דְּבַר ה' דְּעֲשִׂרָה מֵאמְרוֹת שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם יְסוּדוֹ שֶׁל בְּחִינַת הַדְּבוּר הוּא בְּחֻכְמָה.
(See more on this in Igeres HaKodesh on the verse “A land that... the eyes of Hashem...” and on the verse “And David made a name.”)	עֵינֵינוּ מֵזֶה בְּאֵגְרַת הַקֹּדֶשׁ עַל פֶּסְקוֹ א"י אֲשֶׁר כּו' עֵינֵי ה' (כו'). וְעַל פֶּסְקוֹ וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם.
Just as in the analogy of a physical person—his combinations of letters [in speech] derive from wisdom, for a child, so long as he lacks understanding, is unable to speak.	כְּמוֹ עַל דְּרָךְ מִשְׁל בְּאֶדָם הַגִּשְׁמִי שֶׁצִּירוּפֵי הָאוֹתִיּוֹת הֵם מִחֻכְמָה שֶׁהָרִי הַתִּינוּק כֹּל זְמַן שְׁאִין בּוֹ דַּעַת אֵינּוּ יָכוֹל לְדַבֵּר.
And this is [the meaning of] “In the beginning, G-d created,” and the Targum translates: “With wisdom.” And the Sages said: “Bereishis is also a saying”—meaning, in order for the word of Hashem to be drawn down into the lower realms—“Let there be light,” etc., “Let there be a firmament,” etc.—there needed to be the beginning of the revelation in general in wisdom.	וְזֶהוּ בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹקִים וְתנ"ג בְּחֻכְמָתָא וְאָמְרוּ רַז"ל בְּרֵאשִׁית נִמְי מֵאמַר הוּא פִּירוּשׁ כְּדִי שִׁיְמַשְׁךְ דְּבַר ה' לְמִטָּה בְּתַחְתּוֹנִים הִי אוֹר וְגו' הִי רְקִיעַ וְגו'. הוּצָרָךְ לְהִיּוֹת רֵאשִׁית הַגִּלּוֹי בְּחֻכְמָה בְּכָלֵלוֹת.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשָׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גֵלָה

And afterward it divided into details across the other nine utterances. And Onkelos translated “Bereishis” as “At the beginning”—hinting at a higher level, which is the concept of the pre-primordial intellect, the original thought—meaning the aspect of the Supernal Will, the source that gives rise to the level of wisdom being the beginning of revelation.	ואחר כך נחלק לפרטיות בתשעה מאמרות אחרים ותרגם אונקלוס בראשית בקדמין רומז על בחינה יותר עליונה שהוא ענין קדמות השכל מחשבה קדומה דהיינו בחינת רצון העליון מקור להיות בחינת חכמה ראשית הגילוי.
For the reason that wisdom is called “beginning” is only in relation to the emanated and created beings, etc. But relative to Him, blessed be He, He is exalted and lifted up by tens of thousands of levels, etc.—even though He is called “Wise,” it is not with knowable wisdom, etc.	פי מה שהחכמה נקראת ראשית הוא בערך הנאצלם והנבראים וכו'. מה שאין פן לפניו יתברך הרי רם ונשא רבבות מדרגות כו' שאפלו שנקרא חכים ולא 'בחכמה ידיעה וגו'.
Nonetheless, no thought grasps Him, and it is not appropriate to call Him even by this name at all.	מכל מקום הרי לית מחשבה תפיסא ביה ולא שייך לקרותו אפלו בשם זה כלל.
And upon Him it is said, “You have made them all with wisdom”—that even the Supernal Wisdom is considered like a physical action before Him.	ועליו נאמר בלם בחכמה עשית שאפלו חכמה עילאה נחשבת כעשיה גשמיות לפניו.
And this is [the meaning of] “The end of the deed was in the original thought”—meaning that what is the beginning of revelation, which is the level of wisdom, is in fact the end of Hashem’s deed.	וזהו סוף מעשה במחשבה תחלה. פירוש מה שהוא ראשית הגילוי שהוא בחינת חכמה הוא סוף מעשה של הקב"ה.
Therefore Onkelos translated “Bereishis” as “At the beginning,” meaning pre-thought, which is the root of the level of wisdom, that it should become the beginning of revelation.	על פן תרגם אונקלוס בראשית בקדמין שהיא מחשבה קדומה להיות מקור לבחינת החכמה שתהיה ראשית הגילוי.
And this is the level of the Supernal Will, which is the source of Torah and mitzvos.	והוא בחינת רצון העליון והוא מקור התורה והמצוות.
Summary: First “those who do His word,” and then “to hear.” The concept of Matan Torah—on each utterance their souls flew out.	קצור. ברישא עשי דברו והדר לשמע. ענין מתן תורה. ועל כל דיבור פרחה נשמתו.
The concept of “And He commanded us... to fear [Hashem]”—this is the purpose of all the mitzvos and the purpose of the soul’s descent into the body.	ענין וצונו כו' ליראה את כו'. שנה תכלית כל המצוות ותכלית ירידת הנשמה לתוך הגוף.
“To You, Hashem, is the greatness”—when is He called Great? When He is in the city—that is, the aspect of the Supernal Speech. But before Him, blessed be He, this greatness is considered as nothing and is called “non-being,” for all, etc.	לך ה' הגדלה. אימתי גדול כשהוא בעיר. בחינת הדבור העליון. אבל אצלו יתברך גדולה זו כלא חשיב ונקרא 'אין כי כל כו'.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גָּלָה

“Bereishis”—Supernal Wisdom is also a “saying.” Onkelos translated “Bereishis” as “At the beginning,” which is the level of the Supernal Will, the primordial thought.	בְּרֵאשִׁית – חֻקָּה עֵלְיָא נְמִי מְאָמַר הוּא. וְתַרְגּוּם בְּקִדְמִין – בְּחִינַת רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן מִחֻשְׁבָּה קְדוּמָה
(ב)	
And behold, in order for this contraction and this humility to occur—to descend and be clothed in the aspect of speech, which is called “greatness” (and this is a great descent)—as the Sages said: “In the place of His greatness, there you find His humility.”	וְהִנֵּה כְּדִי לִהְיוֹת צָמְצוּם זֶה וְעֲנֻהוּ לִירֵד וּלְהִתְלַבֵּשׁ בְּבְחִינַת הַדְּבוּר הַנִּקְרָא גְדוּלָּה שְׁוָהוּ יְרִידָה גְדוּלָּה וּכְמֵאמַר רַ"ל בְּמָקוֹם גְּדוּלְתוֹ שָׁם אִתָּה מוֹצֵא עֲנוּתָנוּתוֹ
The meaning is: there is no greater humility than to lower Himself to be clothed in the level of “greatness,” etc., since in truth, it is considered as nothing and null before Him, as explained above regarding “vanity of vanities,” etc.	פִּירוּשׁ שָׂאִין לָהּ עֲנֻה עֲצוּמָה יוֹתֵר מִהֶשְׁפָּלָה לְהִתְלַבֵּשׁ בְּבְחִינַת הַגְּדוּלָּה כִּי מֵאֲחֵר שֶׁהוּא בְּאֵמֶת כְּאִין וְאָפֶס ‘חֲשִׁיבָא אֲצִלוֹ יְתִבְרָךְ וְכֵן” לְבַעֲנֵן הַכֹּל הַכֹּלִים כִּי
Behold, this [descent] is through Torah and mitzvos, as the Sages said on the verse “Bereishis bara”—[that it means] for the sake of the Torah, which is called “beginning,” etc.	הִנֵּה הוּא עַל יְדֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת וּכְמֵאמַר רַ"ל עַל פְּסוּק ‘בְּרֵאשִׁית בָּרָא בְּשִׁבִּיל הַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרָאת רֵאשִׁית כִּי
Also as it says in the Sifri on Parshas Ha’azinu: [Torah is] one of the three acquisitions that the Holy One, blessed be He, acquired in His world; Torah is one acquisition, etc. For an acquisition indicates something of greatest value (as is explained elsewhere).	גַּם כְּמֵאמַר הַסִּפְרִי פ' הָאֲזִינוּ אֶחָד מִשְׁלֹשָׁה קְנִינִים שֶׁקָּנָה הַקּוֹפ"ה בְּעוֹלָמוֹ תוֹרָה קִנִּין אֶחָד כִּי שֶׁהִקְנִין מוֹרָה עַל דָּבָר שֶׁהוּא יָקָר בְּיוֹתֵר (וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר)
And behold, regarding mitzvos it is stated in the Zohar: the 248 commandments are the 248 limbs of the King.	וְהִנֵּה הַמִּצְוֹת נִזְכָּר בְּזֹהַר שְׁרַמ"ח פְּקוּדֵינֵי הֵם רַמ"ח אַבְרָיו דְּמַלְכָּא
The meaning is: like the analogy of a limb, which is made of flesh, sinews, and bones—these are a type of vessel—and the light and life-force spreads within them, and the totality of these is called a “limb,” so too are the mitzvos vessels for His blessed Will.	פִּירוּשׁ כְּמוֹ דָּרָךְ מְשַׁל אֶבֶר שֶׁהוּא בָּשָׂר וְגִידִין וְעֲצָמוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת כְּלִי וְהָאֹר וְהַחַיּוּת מִתְפַּשֵּׁט בְּתוֹכָן וּכְלִילוּתָן נִקְרָא בְּשֵׁם אֶבֶר כִּי הַמִּצְוֹת הֵם כְּלִים לְרִצּוֹנוֹ יְתִבְרָךְ
Through them, the light and vitality of the Supernal Will, blessed be He, who surrounds all worlds, spreads to become “memale kol almin” (filling all worlds) in a revealed manner in the lower realms, as will be explained (below, section 3) on the verse “to fear Hashem.”	שֶׁבָּהֶם וְעַל יָדָם מִתְפַּשֵּׁט אֹר וְחַיּוּת רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן יְתִבְרָךְ סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין לִהְיוֹת בְּחִינַת מְמַלָּא כָּל עֲלָמִין בְּבְחִינַת גִּילּוֹי בְּתַתְּחוּנִים עַל דָּרָךְ שִׁיתְבָּאֵר (לְקַמֵּן אוֹת ג')
And this is through Israel who perform the mitzvah, as it is written: “Who sanctified us with His commandments...”	וְהִינּוּ עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂי הַמִּצְוָה כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב אֲשֶׁר ‘קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו כִּי
(See what is written in the discourse “Vayedaber Moshe el Roshei Hamatos” on the verse “By every utterance of Hashem shall man live.”)	וְעִנֵּן מֶה שֶׁכְּתוּב בְּד"ה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רֹאשֵׁי הַמַּטּוֹת (גַּפִּי כִי עַל כָּל מוֹצֵא פִי ה' יִחְיֶה הָאָדָם

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גֵלָה

And behold, the Torah is the aspect of “the blood is the soul”—it is that which draws the spirit of life into the limbs from the soul itself. It is the source of the soul’s vitality in the limbs.	וְהִנֵּה הַתּוֹרָה הִיא בְּחִינַת הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ שֶׁהוּא הוּא הַמְּמַשִּׁיחַ רוּחַ חַיִּים בְּאַבְרָיִם מִן הַנֶּפֶשׁ עֲצָמָהּ וְהוּא מְקוֹר חַיּוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּאַבְרָיִם
(See below in Shir HaShirim, in the discourse “L’susasi Birkhei Paro,” in the second explanation.)	עָנִי לְקַמֵּן בְּשִׁיר הַשִּׁירִים בְּד"ה לְסוֹסָתִי בְּרַכְבִּי בְּרִיעָה (בְּדְרוּשׁ הַשְּׁנִי)
So too is the Torah: it gives life to the aspect of the mitzvos themselves.	כֵּן הוּא עֲנֵנוּ הַתּוֹרָה שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת חַיִּים לְבְּחִינַת הַמִּצְוֹת עֲצָמָן
And this is [the meaning of the verse] “This is the Torah: a man,” i.e., “א’ ד’ מ” (Alef Dam)—for they are the explanations of the mitzvos and the specific halachos of how the mitzvah should be fulfilled properly.	וְזֶהוּ זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם – א’ ד’ מ – שֶׁהֵן הֵם פִּירוּשֵׁי הַמִּצְוֹת וּפְרָטֵי הַלְכוּתֵיהֶן אִידָּה שֶׁתִּהְיֶה הַמִּצְוָה כְּתוּבָה
With this, we can understand the Sages’ statement: “Whoever studies the Torah of the burnt offering—it is as if he brought a burnt offering,” as it is written: “This is the Torah of the burnt offering...”	וּבְנֵה יוֹבֵן מֵאֲמַר רַז"ל כָּל הַעוֹסֵק בְּתוֹרַת עוֹלָה כְּאִלּוּ 'הִקְרִיב עוֹלָה שֶׁנֶּאֱמַר זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה וְגו'
And they said on the verse “In every place incense is burned and offered to My Name, and a pure meal offering...”—these are Torah scholars, etc.	וְאָמְרוּ עַל פֶּסוּק וּבְכָל מְקוֹם מוֹקֵטֵר מוֹגֵשׁ לַשָּׁמַיִם וּמִנְחָה 'טִהוֹרָה אֵלּוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים כּו'
Why, then, is this Torah [learning] of such greater virtue than the mitzvos themselves, which apply only when the Beis HaMikdash stood—specifically in the place of the altar?	וְלָמָּה תִּהְיֶה א"כ מַעֲלַת הַתּוֹרָה זֶה עֲדִיפָא מִהַמִּצְוֹת עֲצָמָן שֶׁאֵינָן נוֹהֲגוֹת אֲלָא בְּזֶמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קִנִּים דְּוָקָא בְּמְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים הַעוֹסְקִים בְּתוֹרָה בְּכָל 'מְקוֹם וּבְכָל זְמַן מַעֲלָה עֲלֵיהֶם הַפְּתוּב כּו'
Likewise, with other mitzvos of the Torah, some of them are time-dependent—like Shabbos, shofar, sukkah, and lulav—which apply only at specific times.	וְכֵן בְּשָׂאֵר מִצְוֹת הַתּוֹרָה יֵשׁ מֵהֶן שֶׁתְּלוּיִין בְּזֶמַן כְּמוֹ שֶׁבֵּית שׁוֹפָר סִכָּה וְלוּלָב שֶׁאֵין נוֹהֲגִין אֲלָא בְּזֶמַן
But not in their time—they are not a mitzvah at all. Whereas Torah study is a mitzvah at all times—to engage in the words of Torah, even regarding the laws of Shabbos and Sukkah, etc.	אֲבָל שְׁלֵא בְּזֶמַנָּה לָאוּ מִצְוָה הִיא כָּלֵל. מֵה שֶׁאֵין כֵּן תַּלְמוּד תּוֹרָה שֶׁהוּא מִצְוָה בְּכָל זְמַן לְעֹסֵק בְּדִבְרֵי תּוֹרָה 'וְאֶפְּלוּ בְּהַלְכוֹת שֶׁבֵּית וְסִכָּה וְגו'
Rather, the matter is as explained above: the Torah is the aspect of “blood,” which draws life to all the limbs equally, as a whole.	אֲלָא הָעֲנֵנוּ הוּא כֵּן"ל שֶׁהַתּוֹרָה הִיא בְּחִינַת דָּם הַמְּמַשִּׁיחַ חַיּוֹת לְכָל הָאֲבָרִים בְּשׁוּוֹה בְּכָלֵלִיתָן
Whereas the mitzvos, which are the “limbs of the King,” by way of analogy, contain divisions of time and season, as it is written: “For everything there is a season and a time for every desire under the heavens.”	מֵה שֶׁאֵין כֵּן הַמִּצְוֹת שֶׁהֵן אִיבְרִין דְּמִלְכָּא עַד"מ יֵשׁ בָּהֶן הֶתְחַלְקוֹת עֵת וּזְמַן כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב לְכָל זְמַן וְעֵת לְכָל חֲפִץ תַּחַת הַשָּׁמַיִם

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשָׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גָּלָה

The explanation is that the mitzvos, although they are the desire and will of Hashem, have a time and season—because they are “under the heavens,” meaning they are beneath the level of Torah, which is called “heavens.”	פִּירוּשׁ שֶׁהַמִּצְוֹת אֵף עַל גַּב שֶׁהֵן חִפְץ וְרָצוֹן ה' יֵשׁ בָּהֶן עַת וּזְמַן לָפִי שֶׁהֵן תַּחַת הַשָּׁמַיִם פִּירוּשׁ שֶׁהֵן לַמַּטֵּה מִבְּחִינַת הַתּוֹרָה הַנִּקְרָאת שָׁמַיִם.
Because the mitzvos are the revelation of the drawing down of His will, to shine the Infinite Light, blessed be He, into a particular aspect.	לָפִי שֶׁהַמִּצְוֹת הֵן הַתְּגָלוֹת הַמְּשֻׁכּוֹת הַרָצוֹן לְהָאִיר אוֹר. אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּאֵיזָה בְּחִינָה
For example, to build a sukkah, etc.—this is the revelation of the Infinite Light in a lofty and exalted level from higher lights—because so it arose in His will.	כְּמוֹ עַד"מ לַעֲשׂוֹת סִכָּה וְכו' שֶׁהוּא הַתְּגָלוֹת אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּבְחִינָה עֲלִיּוֹנָה וּמְדֻרְגָּה עֲלִיּוֹנָה מְאֻרֹּת. עֲלִיּוֹנִים מִפְּנֵי שֶׁכָּף עָלָה בְּרָצוֹנוֹ.
And the Torah is the manner in which that revelation is conducted—for example, regarding the sukkah, that it must specifically be seven by seven handbreadths, and its covering must not be from something susceptible to impurity, and many other detailed laws regarding the exact manner in which the will is drawn down.	וְהַתּוֹרָה הִיא הַתְּנַהּגוֹת בְּאֵיזָה אִפֹּן תִּהְיֶה הַהַתְּגָלוֹת הַזֹּאת כְּמוֹ עַד"מ בְּסִכָּה שֶׁתִּהְיֶה דוֹקָא ז' עַל ז' טַפְחִים וְשִׁלָּא תִהְיֶה סִכָּה מְדַבֵּר הַמְּקַבֵּל טְמֵאָה וְכִיּוּצָא בָּהֶן הִרְבֵּה פְּרָטֵי דִּינֵין בְּאֵיזָה אִפֹּן דוֹקָא יִהְיֶה הַמְּשֻׁכּוֹת הַרָצוֹן.
And then, specifically, the Infinite Light, blessed be He, rests and is revealed in that aspect.	וְאֵז דוֹקָא יִהְיֶה שׁוֹרָה וּמִתְגַּלָּה אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּבְחִינָה זוֹ
By way of analogy: a homeowner arranges his house, placing this vessel in this location and another vessel in another location.	עַד"מ בַּעַל הַבַּיִת מְסַדֵּר בְּבֵיתוֹ שְׁכָלֵי פְּלוֹנֵי יַעֲמוּד בְּמָקוֹם פְּלוֹנֵי וְכָלֵי פְּלוֹנֵי בְּמָקוֹם פְּלוֹנֵי
So too is the concept of Torah: it becomes like the homeowner over the engagement with mitzvos.	וְכֵן הוּא עֲנֵן בְּחִינַת הַתּוֹרָה שֶׁנִּעְשִׂית כְּמוֹ בַּעַל הַבַּיִת לַעֲסֹק הַמִּצְוֹת
Therefore, the mitzvos are likened to the limbs of the King, in which the vitality that spreads into them is just the moisture that grows them, only in a cold fashion.	וְלִכְן נִמְשְׁלוּ הַמִּצְוֹת לְהֵיוֹת נִקְרָאִים בְּשֵׁם אֵיבָרִין דְּמִלְכָּא שֶׁהַחַיִּית הַמִּתְפַּשֵּׁט בְּתוֹכָם הוּא חִלְחוּחִית הַמְּגַדֵּלָם לְבַד בְּבְחִינַת קִרְיֹת
Whereas the Torah is compared to blood—the aspect of “Adam” (אָדָם)—because the blood is the soul, and it is that which draws forth the essential vitality and spirit of life within it, not merely growth.	מֵה שֶׁאֵין כֹּן הַתּוֹרָה נִמְשְׁלָה לְדָם בְּחִינַת אָדָם – א' דָּם – שֶׁהַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְהוּא הוּא הַמְּמַשְׁיָד עֶקֶר הַחַיִּית וְרוּחַ הַחַיִּים אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ וְלֹא בְּבְחִינַת גְּדוּלָּה לְבַד
Therefore, it is above the limitations of space and time.	וְלִכְן הִיא לַמַּעֲלָה מִבְּחִינַת מָקוֹם וּזְמַן
And this is [the meaning of] “This is the Torah: a man”—referring to the man upon the likeness of the throne, “a likeness like the appearance of a man”—the aspect of “I resemble the Supernal,” the level of “Sovev Kol Almin,” above space and time.	וְזֶהוּ זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם פִּירוּשׁ הָאָדָם שֶׁעַל דְּמוּת הַכֶּסֶּף דְּמוּת כְּמִרְאָה אָדָם בְּחִינַת אֲדָמָה לְעִלְיוֹן בְּחִינַת סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין לַמַּעֲלָה מִבְּחִינַת מָקוֹם וּזְמַן

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נֶעֱשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גֵלָה

And as it is written: “Behold, there is a place with Me,” meaning that from the perspective of divine vitality, higher and lower are equal.	וַיִּכְמוּ שְׂכֵתוֹב הִנֵּה מְקוֹם אֵתִי וְגו' שֶׁלְגַבִּי הַחַיּוֹת מַעֲלָה וּמַטָּה שְׁוִין
As we see plainly: the blood is the soul that spreads within them [the limbs] to grow them—it becomes like them, and they become literally one flesh.	כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּחֹשׁ שֶׁהַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ הַמִּתְפַּשֵּׁט בְּתוֹכָם לְהַגְדִּילָם נֶעֱשֶׂה כְּמוֹהֶם וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד מִמֶּשׁ
And because of the division among the limbs, therefore they are subject to time and space.	וְיֵשׁ בָּהֶם הַתַּחֲלָקוֹת הָאֵיבָרִים וְלָכֵן הֵם נְתוּנִים תַּחַת הַזְּמַן וְהַמְּקוֹם
But Torah, which is not merely a revelation of the drawing down of the will, but rather a revelation of the <i>manner</i> in which the will is conducted, as explained above—	אָבֵל הַתּוֹרָה שְׂאִינָה בְּבַחֲיִנַת הַתַּגְלוֹת הַמְּשֻׁכּוֹת הָרָצוֹן בְּלִבָּד רַק בְּחִינַת הַתַּגְלוֹת הַנִּהְגוֹת הָרָצוֹן כְּנ"ל
It draws the conduct of the Supernal Will into the will that is extended through the mitzvos. And the source of this flow is called “the will of all wills,” which is not at all within the framework of space and time.	הָרִי הִיא מִמְּשַׁכֶּת הַנִּהְגוֹת הָרָצוֹן הַעֲלִיּוֹן לְתוֹךְ הָרָצוֹן הַמִּתְפַּשֵּׁט בְּתוֹךְ הַמִּצְוֹת. הָרִי מְקוֹר הַמְּשַׁכָּה זֶה נִקְרָא בְּחִינַת רְעוּתָא דְכָל רְעוּעִין שְׂאִינָה בְּגֵדֵר מְקוֹם וְזִמָּן כָּלֵל
(And therefore the Sages said on the verse “All desires are not equal to it”—even the “desires of Heaven,” etc.)	וְלָכֵן אָרְזוּ רַז"ל עַל פְּסוּק וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָּהּ (אֲפֹלוּ חֲפָצֵי שָׁמַיִם כו')
(And see what is written on the verse “After Hashem your G-d you shall walk” regarding “and His voice you shall hear,” and what is written in the discourse on “For on this day He will atone.”)	וְרָאֵה מָה שֶׁכְּתוּב עַל פְּסָקוֹ אַחֲרֵי ה' אֲלֵקִיכֶם תֵּלְכוּ גְבִי (וּבְקָלוֹ תִשְׁמָעוּ וּמָה שֶׁכְּתוּב בְּד"ה כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר
Summary: The concept of “Bereishis” — for the sake of the Torah.	קָצוּר. עֲנִין בְּרֵאשִׁית בְּשִׁבִּיל הַתּוֹרָה
And the concept of the 248 “limbs of the King” — “a time for every desire.”	וְעֲנִין רַמ"ח אֵבָרִי דְּמִלְכָּא – עֵת לְכָל חֲפֶץ
And the concept of Torah, which is called “Adam.”	וְעֲנִין הַתּוֹרָה שְׁנִקְרָאתָ אָדָם
And [the statement that] whoever studies the Torah of the burnt offering—it is as if he offered a burnt offering.	וְכָל הַעוֹסֵק בְּתוֹרַת עוֹלָה כְּאִלוּ הִקְרִיב עוֹלָה
And “All desires are not equal to it.”	וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָּהּ
(ג)	
And behold, the ultimate purpose of Torah and mitzvos in drawing down and revealing His will below is as the verse says: “And Hashem commanded us to perform all these statutes, to fear Hashem,” etc.	וְהִנֵּה תְּכִלִּית עֲנִין הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת בְּהַמְּשַׁכֶּת גִּילּוֹי רָצוֹנוֹ לְמַטָּה הוּא שֶׁכְּתוּב אוֹמֵר וְיִצְוֵנוּ ה' לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לִּירְאָה אֵת ה' וְגו'

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גֵלָה

For behold it is written, “Those who are holy to Him shall fear Hashem.” And one must ask: why specifically “His holy ones”? Does it not say, “Let all the earth fear Hashem”?	דִּהְיָה כְּתוּב יִרְאוּ אֶת ה' קְדָשָׁיו. וְצָרִיף לִזְמַר מָהוּ קְדָשָׁיו וְדָקָא הֲלָא כְּתוּב יִרְאוּ מָה' כָּל הָאֲרֶץ.
But the idea is as is known, as explained elsewhere on the verse “For My thoughts are not your thoughts”—that before Him, blessed be He, everything above is called “something” in relation to what is below it, as it says, “To bequeath My lovers substance.”	אֲבָל הָעֵינָן בְּנוֹדָע מָה שְׂכָתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר עַל פְּסוּק כִּי לֹא מַחְשְׁבוֹתַי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם שְׁלִפְנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁלִמְעָלָה נִקְרָא בְּחִינַת יֵשׁ לְגַבִּי שְׁלִמְטָה הֵימְנוּ כְּמוֹ שְׂכָתוּב לְהַנְחִיל אֶהְיֵי יֵשׁ.
But from below to above, everything below—since it is apprehensible and visible to all flesh—is called “something” in relation to what is above it, which is purely “nothing,” for it is not grasped or seen.	מָה שְׂאִין כּוֹ מַמְטָה לְמַעְלָה כָּל מָה שְׁלִמְטָה הוּא מוֹשֵׁג וְנִרְאָה לְעֵינַי כָּל בְּשָׂר נִקְרָא יֵשׁ לְגַבִּי שְׁלִמְעָלָה הֵימְנוּ שְׁנִקְרָא אֵין שְׂאִינוּ מוֹשֵׁג וְנִרְאָה.
And this is the essential purpose of the drawing down of the revelation of His will below: to make the lower-to-upper perception equal to the upper-to-lower, so that just as from above to below everything is nullified before Him and is truly as nothing and naught—as it says, “To You, Hashem, is the greatness,” and “Before Him all is considered as nothing”—so too from below to above, “all flesh shall see together,” etc.	וְזֶהוּ עֵקֶר הַמְשָׁכַת גִּילּוֹי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְמַטָּה לְהִיּוֹת מַמְטָה לְמַעְלָה שְׁוֶה כְּמוֹ מְלַמְעָלָה לְמַטָּה וְכְמוֹ שְׁמִלְמַעְלָה לְמַטָּה הַכֹּל בְּטֵל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ וְכֵאֲלוֹ וְאָפֶס מִמֶּשׁ כְּמוֹ שְׂכָתוּב לָךְ ה' הַגְדֵּלָה וְגו' וְקִמְיָה בְּלֹא כְּלָא חֲשִׁיב מִמֶּשׁ כֵּן יִהְיֶה בְּבַחֲבִינַת גִּילּוֹי מַמְטָה לְמַעְלָה וְנִרְאוּ 'כָּל בְּשָׂר יִתְדוּ וְגו'.
“And they shall enter into the caves of the rocks and into the holes of the earth from fear of Hashem,” etc.—to be nullified to Him, blessed be He.	וְכֵאֲלוֹ בְּמַעְרֹת צוּרִים וּבְמַחְלֹת עֶפֶר מִפְּנֵי פַחַד ה' וְגו' לְהִיּוֹת בְּטֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
And in this manner is the difference between what it says, “Let the whole earth fear Hashem,” which is lower fear, as it seems to us that the lower is “something.”	וְעַל דֶּרֶךְ זֶה הוּא הַהִפְרָשׁ בֵּין מָה שְׂכָתוּב יִרְאוּ מָה' כָּל הָאֲרֶץ שְׁהִיא יִרְאָה תַתָּאָה כְּמוֹ שְׁנִדְמָה לָנוּ שְׁלִמְטָה הֵינִשׁ.
But “They shall fear Hashem” means that the “et” (את) is secondary to the Name Havayah—that is, complete nullification, just as what is “above” is considered “something,” and “below” is considered as nothing.	אֲבָל פִּירוּשׁ יִרְאוּ אֶת ה' הֵינִנוּ שְׁיִהְיֶה בְּחִינַת אֶת הַטָּפֶל לְשֵׁם הוּא יִדְהִינּוּ בְטוֹל מִמֶּשׁ כְּמוֹ שְׁלִמְעָלָה הֵינִשׁ וְלְמַטָּה בְּלֹא חֲשִׁיבָא.
And this is [the meaning of the verse] “There is no lack for those who fear Him”—that they are in a state of “nothing” and self-nullification, and therefore they lack nothing.	וְזֶהוּ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו שְׁיִהְיֶה בְּבַחֲבִינַת אֵין וּבְטוֹל 'וְעַל יְדֵי זֶה אֵין מַחְסוֹר כּו'.
And this higher level of fear is drawn through engagement in Torah, as the Sages said: “If there is no wisdom, there is no fear,” and as will be stated below in the discourse beginning “Vayedaber Elokim... Anochi Hashem.”	וּבְחִינַת יִרְאָה גְדוֹלָה זֹו נִמְשָׁכַת עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה שְׁעָלֶיהָ אִמְרוּ אִם אֵין חֻכְמָה אֵין יִרְאָה וְכְמוֹ שְׂכָתוּב 'לְקַמּוֹ בְּד' ה' וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים כּו' אֲנֹכִי הוּא.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַקְדִּימוּ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גִלָּה

And this is [the meaning of] “They shall fear Hashem, His holy ones”—that this level of fear is drawn through “Who has sanctified us with His commandments,” and this is [the meaning of] “And He commanded us... to fear Hashem,” specifically.	וְזֶהוּ יִרְאוּ אֶת ה' קֹדֶשׁוֹ שֶׁבְּחִינַת יִרְאָה זֹו נִמְשְׁכֶת עַל יְדֵי אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְזֶהוּ וְיִצְוֵנוּ כִּי לִירְאָה אֶת ה' דְּוָקָא.
And this great level of fear—this revelation of His will in an intense and immense revelation—was present at the time of the Giving of the Torah.	וּבְחִינַת יִרְאָה גְּדוֹלָה זֹו בְּבְחִינַת גִּילּוֹי רְצוֹן זֶה בְּגִילּוֹי רַב וְעֲצוּם הִנֵּה בְּשַׁעֲהָ מִתֵּן תּוֹרָה.
(See what is written below in the discourse “Vayedaber Elokim Es Kol HaDevarim” in the name of the Midrash Rabbah Yisro, ch. 29, on the verse “A lion has roared—who will not fear?” which refers to the Giving of the Torah).	עֵין מַה שֶּׁפְּתוּב לְקַמֵּן סִדְרֵן דְּבִירִים וְיִדְבֵּר אֱלֹקִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים בְּשֵׁם הַרְבּוֹת יִתְרוֹ פֶּרֶשָׁה כ"ט בְּעֵנֵן אֲרִיָּה (שָׂאג מִי לֹא יִירָא דָקָאֵי עַל מִתֵּן תּוֹרָה).
On Har Sinai—with thunder and lightning—and with every utterance, their souls flew out.	עַל הַר סִינֵי בְּקוֹלוֹת וּבִרְקִים וְעַל כָּל דִּיבּוּר פֶּרֶקָה נִשְׁמָתוֹ.
Until the Sages said that their defilement ceased—“Do not read ‘engraved’ (חֲרוּת) but ‘freedom’ (חֵירוּת)” —freedom from the Angel of Death and from subjugation, until the sin of the Golden Calf, etc.	עַד שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתָא ל' שֶׁפִּסְקָה זֹוהֶמֶתָן – אַל תִּקְרִי חֲרוּת 'אַלֵּא חֵירוּת מִמִּלְאֵךְ הַמָּוֶת וּמִשְׁעִבּוּד עַד חֲטָא הָעֵגֶל כּו'.
(And see regarding the matter of “engraved on the tablets” in Eruvin 54a, and in Pirkei Avos ch. 6, Midrash Rabbah Parshas Mishpatim beginning of sec. 32; Ki Sisa sec. 41, 156b; end of sec. 47, 161b; Pekudei sec. 81, 163b; Metzora ch. 18, 185b; Naso ch. 10, Derashas R. Meir 71a; ch. 13, 254a; in <i>Korban Issachar</i> ; Shlach lecha ch. 16, 267b; Zohar II, Yisro 4b; Mishpatim 114a; Tetzaveh 183a; Beshalach 45b; I, Bereishis 37b; Chayei Sarah 131b; Vayikra 6b).	וּבְעֵינֵי מַעֲנֵן חֲרוּת עַל הַלְּחוֹת פֶּרֶק ה' דְּעִירוּבֵין דָּף נ"ד) ס"ע"א. וּבְפֶרֶק ו' דְּאֲבוֹת רַבּוֹת פֶּרֶשֶׁת מִשְׁפָּטִים רִישׁ פֶּרֶשָׁה ל"ב. כִּי תֵשֵׂא פֶּרֶשָׁה מ"א קנ"ו ב'. סוֹף פֶּרֶשָׁה מ"ז קס"א ג"ד. פִּקּוּדֵי פֶּרֶשָׁה פ"א קס"ג ד'. מִצְוֶרַע פֶּרֶק י"ח קפ"ה ב'. נֵשֵׂא פֶּרֶק י' דָּר"מ ע"א. פֶּרֶק י"ג רנ"ד א'. בְּקֶרְפֵּן יִשְׁשֹׁכֶר. שְׁלַח לָךְ פֶּרֶק ט"ז רס"ז ד'. זח"ב יִתְרוֹ דָּף ד' מִשְׁפָּטִים קי"ד א' תִּצְוֶה קפ"ג א' בְּשִׁלַּח מ"ה ב'. זח"א בְּרֵאשִׁית דל"ז ס"ע"ב חֵי שְׁרָה (קל"א ב' וִיקְרָא ד"ו ע"ב).
And therefore our divine service must now proceed “little by little,” etc., as it is written: “Little by little I shall drive them out...”	וְעַל כֵּן הוּצָרָךְ לַעֲבֹדָתֵנוּ מְעַט מְעַט כּו' וְכִמוֹ שֶׁפְּתוּב 'מְעַט מְעַט אֲגַרְשֶׁנוּ וְגו'.
And this is the advantage of the giving of the Torah to Israel at the time of Matan Torah—even though the forefathers also fulfilled the Torah.	וְזֶהוּ יִתְרוֹן מַעֲלַת נְתִיבַת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲהָ מִתֵּן תּוֹרָה. אֵף כִּי הָאֲבוֹת גַּם בְּנֵי קִיּוֹ הַתּוֹרָה.
Behold, it is written about Avraham: “He kept My charge,” which is called “Mishmeres Mitzvosai”—[but] it had not yet been given	הִנֵּה פְּתוּב בְּאַבְרָהָם וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמֶרְתִּי שְׁנִקְרָאת מִשְׁמֶרֶת מִצְוֹתֵי שְׁלֹא נִתְּנָה עַד כֵּן לְהָאִיר עַל הָאֶרֶץ בְּגִילּוֹי רַב וְעֲצוּם בְּכִשְׁעֵת מִתֵּן תּוֹרָה.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשָׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גִלָּה

to shine upon the earth with the immense and intense revelation like at the Giving of the Torah.	
(And see about the matter “Because you have listened,” etc., in Shemos Rabbah, beginning of Parshas 1; Vayikra, end of Parshas 2; Shir HaShirim Rabbah on the verse “His mouth is most sweet”; in the Gemara Yoma 28b, Nedarim 32a; end of Kiddushin 82a; and what is written about this in the discourse “Moshe Yedaber”).	וְרָאָה מֵעֵינָיו עָקֵב אֲשֶׁר שָׁמַע כֹּי' בְּשִׁמּוֹת רַבָּה רִישׁ) פְּרָשָׁה א'. וַיִּקְרָא סוּף פְּרָשָׁה ב'. שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה עַל פְּסוּק חֲפֹ מִמַּתְקִים. בְּגִמְרָא יוֹמָא כ"ח ב'. נִדְרִים ל"ב א'. שְׁלָהִי קְדוּשִׁין פ"ב א'. וְמָה שֶׁכָּתוּב מִזֶּה בְּד"ה מִשָּׁה (וְיִדְבֵּר
And the commandment “Do not murder,” etc.—that there should be drawn down the vitality of His will even into these matters, through guarding this negative commandment.	וְכָא הַדִּיבּוּר לֹא תִרְצֶחַ וְגו' שְׁיִמְשֹׁךְ חַיּוֹת גִּילּוּי רְצוֹנוֹ וְתִבְרָךְ לְמַטָּה אֶפְלוּ בְּעֵינַיִם אֵלּוּ בְּשִׁמְרַת לֹא תַעֲשֶׂה זֶה.
And the matter of “Do not murder”—for behold it is written: “He who spills the blood of a man, in man...” because “this one opposite that one, G-d has made.”	וְעֵינָיו לֹא תִרְצֶחַ כִּי הִנֵּה כָּתוּב שֶׁפֶד דָּם הָאָדָם בְּאָדָם כִּי זֶה לְעִמַּת זֶה עָשָׂה אֱלֹקִים
“The man of Belial”—this is the evil inclination—opposes the man of holiness.	אָדָם בְּלִיעֵל הוּא הַיָּצָר הָרָע נֶגֶד אָדָם דְּקִדְשָׁה
And behold, Israel arose in thought, and therefore they cause—through sin in action, speech, and thought—a type of spilling of the blood and vitality of the man of holiness into the man of the <i>kelipah</i> (the husk).	וְהִנֵּה יִשְׂרָאֵל עָלוּ בַּמַּחְשְׁבָה וְלָכֵן הֵם גּוֹרְמִים עַל יְדֵי חֲטָאִים בְּמַעֲשֵׂה דְבוּר וּמַחְשְׁבָה בְּחִינַת שְׁפִיכַת דָּם וְחַיּוֹת אָדָם דְּקִדְשָׁה בְּאָדָם דְּקְלִיפָה
And likewise in other transgressions: “Do not commit adultery”—they should not cause wasted flow to the external forces.	וְכֵן עַל דְּרָף זֶה בְּשִׁאָר עֲבֻרוֹת לֹא תִנָּאף שְׁלֹא יִגְרְמוּ שֶׁפַע לְבִטּוּלָה לְחִיצוֹנִים
And likewise “Do not steal,” etc.—which relates to guarding against coarseness and ulterior motives, etc.	וְכֵן לֹא תִגְנוֹב וְגו' שֶׁהוּא עַל יְדֵי שְׁמִירָה וְזִהֲרֻת 'מַצְבִּיעוֹת וּפְנִיּוֹת כּו
And behold, at the time of the Giving of the Torah, the speech itself issued a decree, saying, “You shall not murder”—meaning in the future tense, that this level [of evil] would never be seen again.	וְהִנֵּה בְּשִׁעַת מַתָּן תּוֹרָה הַדְּבוּר בְּעֶצְמוֹ גּוֹזֵר אֶמֶר לֹא תִרְצֶחַ פִּירוּשׁ לְשׁוֹן עֲתִיד שְׁלֹא תִהְיֶה בְּחִינָה זֹה נִרְאִית לְעוֹלָם
For the future tense and the imperative both serve with the same form.	כִּי הָעֲתִיד וְהַצְוִי שְׁנֵיהֶם מְשֻׁמָּשִׁין בְּלִשׁוֹן אֶחָד
But after the sin, when our service became necessary, it is through our speech—when we speak words of Torah—we draw little by little from His Supernal Will.	אֲבָל אַחֵר הַחֲטָא שֶׁהוֹצֵרָה לְעִבּוּדָתָנוּ הוּא עַל יְדֵי דְבוּרֵינוּ שֶׁאֲנֵחֲנוּ מִדְּבָרִים דְּבָרֵי תּוֹרָה מִמְּשִׁיכֵין מְעַט מְעַט מִרְצוֹנוֹ הָעֶלְיוֹן
As it is written: “And I have placed My words in your mouth”—and through this, “sins will cease from the earth.”	כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וְעַל יְדֵי זֶה יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גֵלָה

And behold, the Written Torah is the Tree of Life to those who grasp it, and the Oral Torah is called in the Zohar “the tree of good and evil,” in which one separates good from evil.	וְהִנֵּה הַתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב הִיא עֵץ חַיִּים לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹרָה שֶׁבַּעַל פֶּה נִקְרָאת בְּזֶהר אֵילָנָא דְטוֹב וְרָע שְׁבוּ מִפְּרִידוֹ הַטּוֹב מִן הָרָע
(As is explained at length in Igeres HaKodesh, the discourse beginning “BeRabi Meir,” Parshas Naso; “And the wise shall shine.”)	וְכִמּוֹ שֶׁנֶּחֱבָאָר בְּאַרְיכוֹת בְּאַגְרַת הַקֹּדֶשׁ ד"ה בְּר"מ (פְּרָשַׁת נֹשָׂא וְהַמְשָׁפִילִים יִזְהִירוּ)
For example, when one learns which [animals] are treif in a beast, etc., and which are kosher, etc.—a clarification and separation occurs between the impure and the pure.	כִּמּוֹ עַד"מ בְּשִׁעָה שְׁלּוּמִדִּים אֵלּוּ טְרֵפוֹת בְּבִהְמָה כּו' וְאֵלּוּ כְּשֵׁרוֹת כּו' נַעֲשֶׂה בְּרוּר וְהַבְדֵּלָה בֵּין הַטָּמֵא לְטָהוֹר
And “all the workers of iniquity shall separate”—as wax melts before fire, etc., until the days of Mashiach, when the spirit of impurity will be removed from the earth.	וְיִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעָלֵי אָוֶן כְּהֵמָס דּוֹנֵג מִפְּנֵי אֵשׁ וְגו' עַד יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ שְׂיַעֲבִיר רוּחַ הַטָּמְאָה מִן הָאָרֶץ
And it is written: “On that day, Hashem will be One and His Name One,” to be “One in One.”	וְכָתוּב בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד וְלִהְיוֹת אֶחָד בְּאֶחָד
And this is the mitzvah of Re'iyah: “All your males shall appear”—just as one comes to be seen, so also... (see first chapter of Chagigah).	וְנָהוּ מִצְוַת רֵאִיָּה יֵרָאֶה כָּל זָכוֹר כְּדָרָךְ שָׂבָא לְרֵאוֹת כּו' (וְגו') (רִישׁ פֶּרֶק קָמִי דְחַגִּיגָה
Meaning: just as from above to below “before Him all is as nothing,” so too from below to above, as explained earlier.	פִּירוּשׁ כְּשֵׁם שֶׁמִּלְמַעְלָה לְמַטָּה קָמִיָּה כֵּלָא כֵּלָא חֲשִׁיב כּו' הוּא מִלְמַטָּה לְמַעְלָה כְּנ"ל
And this is [the meaning of] “For eye to eye they shall see”—that the lower eye’s vision will be equal and aligned with the upper eye’s vision.	וְזֶהוּ כִּי עֵין בְּעֵין יֵרָאֵה שְׁתֵּהִיָּה רֵאִיָּה הָעֵין שְׁלִמְטָה שְׁוָה וּמִכְוֹנָה לְרֵאִיָּה הָעֵין שְׁלִמְטָה
(And see what is written in the discourse “Ki Sishma Bekol” on the verse “To do what is upright in the eyes of Hashem.”)	וְעֵינָן מַה שֶׁכָּתוּב בְּסִדְרָן דְּבִירִים ד"ה כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל 'אֲבִי לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי ה'
But now, in a time when the Beis HaMikdash is not standing, we say: “We are not able to see and bow...”	אַבָּל עַכְשָׁו בְּזִמְנָן שְׂאִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם אוֹמְרִים וְאִין 'אֲנַחְנוּ יְכוּלִּים לְרֵאוֹת וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת כּו'
And this is due to our sins, etc.—as it says: “Your sins have separated between you and your G-d.”	וְהֵינּוּ מִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ כּו'. כִּי עֲוֹנוֹתֵיכֶם מַבְדִּילִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם
Meaning: a sin creates a barrier and separation between your eye’s vision and the vision of your G-d.	פִּירוּשׁ שֶׁעוֹן עוֹשֶׂה הַבְדֵּל וְהַפְּרָשׁ בֵּין רֵאִיָּה עֵינֵיכֶם לְבֵין רֵאִיָּה עֵין אֱלֹהֵיכֶם
For this reason Hashem withdraws upward, and “the river will dry up”—“it will be dried in the First Temple, and withered in the Second Temple,” etc.	שְׁעַל יְדֵי זֶה קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא סְלִיק לַעֲלֵילָא וְנִהָר יִתְרַב 'וִיבֹשׁ – יִתְרַב בְּבֵית ראשון וְיִבֹשׁ בְּבֵית שֵׁנִי וְגו'

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גִלָּה

For even in the level of the First Temple—which is the level of “Bereishis is also a saying,” the level of Chochmah—the drawing down of the revelation of G-dliness, blessed be He, was destroyed and withdrawn.	וְשֶׁאֵפֶלּוּ בְּבְחִינַת בֵּית רֵאשׁוֹן בְּחִינַת בְּרֵאשִׁית נִמְי מֵאֲמָר הוּא בְּחִינַת חֻכְמָה – יִתְרַב וְיִסְתַּלַּק בְּחִינַת הַמְשִׁכַּת גִּילּוֹי אֱלֹקוֹת יִתְבַּרְךְ.
How much more so that it dried up in the Second Temple, which was the level of the revelation of the attributes from His heart.	וּמִכָּ"ש שֶׁיֵּיבֵשׁ בְּבֵית שְׁנֵי שָׁהוּא בְּחִינַת גִּילּוֹי הַמַּדּוֹת שֶׁבְּלִבּוֹ.
(And see about this in Zohar Bereishis 6b and 26a; and in Parshas Shemos 9b.)	וְרֹאֵה מֵעֵנִן זֶה בְּזוֹהַר בְּרֵאשִׁית דָּף ו' ע"ב וְדָף כ"ו (ע"א). וּבִפְרָשַׁת שְׁמוֹת דָּף ט' ע"ב.
And the matter depends on teshuvah (see what is written on the verse “For the mountains may depart...”).	וְהַדְּבָר תְּלוּי בְּתִשְׁבּוּבָה (וְרֹאֵה מָה שֶׁכָּתוּב עַל פָּסְקוֹ כִּי (הַהָרִים יִמּוּשׁוּ).
For through teshuvah and good deeds, the light of “Ki Tov” (for it is good) will be revealed.	שֶׁעַל יְדֵי תִשְׁבּוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים יִתְגַּלֶּה הָאוֹר כִּי טוֹב.
And this is through the bitterness of his soul, when he is among those who make an accounting—just as it was in Egypt, as it is written: “And they embittered their lives with hard labor...”	וְהִינֵנוּ עַל יְדֵי מַרְירוֹת נִפְשׁוֹ בְּהִיוֹתוֹ מִמָּרִי דְחֻשְׁבּוּנָא כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּמִצְרַיִם כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם 'לַבְּעֻבָּה קָשָׁה וְגו'.
And then they merited, and “their outcry ascended to G-d...”	וְאִזּוֹ זָכוּ וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל ה'
Summary: That the ultimate purpose of Torah and mitzvos is “to fear Hashem”—“They shall fear Hashem, His holy ones.”	קַצּוֹר. שֶׁתְּכַלִּית עֵנִין הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת לִירְאָה אֶת ה' – יִרְאוּ אֶת ה' קֹדֶשׁוֹ.
And this is the revelation, like above where “existence” is, and below is truly as nothing and null—as explained above on “To You, Hashem, is the greatness.”	וְהִינֵנוּ הַגִּילּוֹי כְּמוֹ שֶׁלְּמַעַל הָיָה וְלְמַטָּה כְּאִין וְאֶפֶס מִמֶּשׁ וְכַנ"ל בְּפִירוּשׁ לָהּ ה' הַגְּדֻלָּה.
And this revelation occurred at the time of Matan Torah.	וְגִילּוֹי זֶה הָיָה בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה.
And this is the advantage over the observance by Avraham, etc.	וְזֶהוּ הִתְרֹן עַל קַיִם אַבְרָהָם כו.
“Do not murder,” “Do not commit adultery”—are both in the language of command and the language of promise.	לֹא תִרְצַח לֹא תִנָּאֵף – לְשׁוֹן צְוִי וְלְשׁוֹן הַבְטָחָה.
And now the refinement occurs through speaking words of Torah.	וְעַכְשָׁיו הַבְּרוּר עַל יְדֵי דְבוּר הַתּוֹרָה.
And this is [the meaning of] “As one comes to be seen.”	וְזֶהוּ קִנְיָן שֶׁבָּא לִירְאוֹת.
“And we are not able...” etc.	וְאִין אֲנֵהֲנוּ יְכוּלִים כו.
And the concept of teshuvah:	וְעֵנִין תִּשְׁבּוּבָה.
(ד)	

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַקָּדִים יִשְׂרָאֵל נִעְשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גָלָה

And behold, this aspect of vision and this nullification is what is called “to hear the voice of His word”—the aspect of “You shall surely place upon yourself a king,” etc.—to listen to His voice, to cleave to Him, and to be nullified to Him, blessed be He.	וְהִנֵּה בְּחִינַת רֹאִיָּה זוֹ וּבִטּוֹל זֶה הוּא נִקְרָא לְשִׁמְעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ בְּחִינַת שׁוֹם תְּשִׁים עָלֶיךָ מֶלֶךְ וְגו' לְשִׁמְעַ בְּקוֹלוֹ וּלְדַבְּקָה בּוֹ וּלְהִיבָטֵל אֵלָיו יְתִבְרַךְ.
(And this is the meaning of “to hear the voice of His word”—His actual word, as it says regarding the future: “And all flesh shall see together, for the mouth of Hashem has spoken.”	וְזֶהוּ פִּירוּשׁ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ – דְּבָרוֹ מִמֶּשׁ – עַל דְּרָךְ מֵה שִׁכְתּוּב לְעֵתִיד וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי ה' דִּבֶּר.
Meaning, “Your teacher will no longer be hidden”—there will no longer be garments that conceal the Supernal Speech such that the world appears to be something separate, but rather all will see that the word of Hashem is what creates, enlivens, and sustains everything, and “before Him all is as nothing,” as is written in Tanya ch. 20–21.	הִינֵנוּ וְלֹא יִכְנָף עוֹד מוֹרִיךְ – שְׁלֹא יִהְיוּ עוֹד לְבוּשִׁים הַמְסִתִּירִים עַל הַדְּבוּר הָעֲלִיוֹן לְהִיּוֹת נִרְאָה הָעוֹלָם לִישׁ וְדָבָר נִפְרָד, כִּי אִם יֵרָאוּ הַכֹּל אִיךָ שֶׁדָּבָר ה' הוּא הַמְהִינָה וּמַחֲיָה וְכֹלָא קָמִיָּה פֶּאִין וְאָפֶס מִמֶּשׁ, וְכִמוּ שִׁכְתּוּב בְּסִפּוֹר (הַתְנַיָּא פֶּרֶק כ' וּכ"א).
And see also what is written on the verse “And He shall wave His hand over the river.” And this is the meaning of “to hear the voice of His word” regarding Matan Torah.	וְעֵינֵינוּ מֵה שִׁכְתּוּב מִזֶּה סִדְרֵן דְּבִירִים וְהִנֵּיף יָדוֹ עַל הַנָּהָר. וְזֶהוּ פִּירוּשׁ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ דְּגַבֵּי מַתָּן תּוֹרָה.
And the meaning of “the voice of His word” can be understood in light of what is written in the discourse “Ki Sishma Bekol,” from which it is understood how even now this level is applicable through engaging in Torah—as it is written: “If there is no wisdom, there is no fear,” as explained above.	וּפִירוּשׁ בְּקוֹל דְּבָרוֹ יוֹבֵן עַל דְּרָךְ מֵה שִׁכְתּוּב בְּד"ה כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל וּמִשָּׁם יוֹבֵן אִיךָ שֶׁגַּם עֲכָשׁוּ שְׂיִיךְ בְּחִינַת זֶה עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה, וְכִמוּ שִׁכְתּוּב בְּעֵנֵינוּ אִם אֵין חִכְמָה (אֵין יִרְאָה כִּי כִּנ"ל).
However, this must be preceded by the aspect of “those who do His word.”	אַבְל צְרִיךְ לְהַקְדִּים לָזֶה לְהִיּוֹת בְּחִינַת עֲשֵׂי דְבָרוֹ.
For it is written: “Your kingship is kingship over all worlds,” meaning that all worlds—higher and lower—their existence and creation <i>ex nihilo</i> is from His Kingship.	כִּי הִנֵּה מַלְכוּתָךְ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים כְּתוּב – שֶׁכָּל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְתַתְּחוֹנִים קִיּוּמָם וְהַתְּהוּוּתָם מֵאֵין לִישׁ הוּא מִבְּחִינַת מַלְכוּתוֹ יְתִבְרַךְ.
And seemingly, how then is it possible to be a king—His name being called upon them?	וּלְכַאוּרָה אִם כֵּן אִיךָ יִתְכַּן לְהִיּוֹת מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא עָלֵיהֶם?
But the matter is that through Torah and mitzvos we draw down the aspect of the Supernal Will so that His kingship is called.	אַבְל הָעֵנֵינוּ שְׁעַל יְדֵי תּוֹרָה וּמִצְוֹת מְמַשִּׁכִּין בְּחִינַת רְצוֹן הָעֲלִיוֹן לְהִיּוֹת מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.
And this is “Who has sanctified us with His commandments.”	וְזֶהוּ אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גֹלָה

And this is [the meaning of the blessing] “Blessed are You, Hashem, our G-d, King of the world”—meaning, may He bless and draw down the level of “You,” the level of kindness, to be “King of the world,” through the fact that “Hashem our G-d”—that we are nullified to Him—and “Who has sanctified us with His commandments.”	וְזֶהוּ בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פִּירוּשׁ שְׂיִכְרָךְ וַיִּמְשֹׁךְ בְּחִינַת אַתָּה – בְּחִינַת חֶסֶד – לְהִיּוֹת מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל יְדֵי שְׁהוּי אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחָנוּ בְּטָלִים אֵלָיו וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
(And see also what is written on this in the discourse “Tiku bachodesh shofar” and in the discourse “Bayom hashmini shelach.” And this is the idea of “those who do His word.” And this is [the meaning of] “Do not read ‘your sons’ but ‘your builders’”—that they build the attribute of His Kingship by drawing down the Supernal Will to be the revelation of His Kingship.)	וְמָה שֶׁכָּתוּב מִזֶּה גַם כֵּן בְּד"ה תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר וְסִדְרֵן דְּבִירִים כְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שְׁלַח. וְזֶהוּ עֲנִין עֲשֵׂי דְבָרוֹ. וְזֶהוּ אֵל תִּקְרִי בְּנִיךְ אֵלָּא בּוֹנֶיךָ – שְׂבוּנִים מִדַּת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי שְׂמֻמַּיִשִּׁים רָצוֹן הָעֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא (לְהִיּוֹת גִּילּוּי מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ)
And behold, this power that was given to the Jewish people—“His nation close to Him”—to be the cause that draws His will, is because He revealed this secret to His children: that each Jew possesses, hidden and concealed, the hidden love for Hashem.	וְהִנֵּה הַכֹּחַ הַזֶּה שֶׁנָּתַן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרֹבּוֹ לְהִיּוֹת הַגּוֹרָם לְהַמְשִׁיךְ רָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ הוּא עַל יְדֵי שְׂגִילָה רַז זֶה לְבָנָיו שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ בְּהִסְתָּר וּבְהַעֲלָם 'הָאֱהָבָה הַמְסוּתֶרֶת לָהּ
And one must bring it out from concealment into revelation, with exertion of soul and exertion of body—just as it was in Egypt: “And they embittered their lives with hard labor,” etc.	וְצָרִיךְ לְהוֹצִיאָהּ מִהַעֲלָם אֶל הַגִּילּוּי בִּיגִיעַת נַפֶּשׁ וּבִיגִיעַת בָּשָׂר כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּמִצְרַיִם – וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם 'בַּעֲבֹדָה קָשָׁה וְגו'
And it is said in the Zohar: “‘With mortar’—this is <i>kal vachomer</i> , and ‘with bricks’—this is <i>libun hilchesa</i> ,” that through the toil of Torah in depth and analysis...	וְאָמְרוּ בַּזֹּהָר – בַּחֲמֹר דָּא קַל וְחֲמֹר, וּבִלְבָנִים דָּא לִיבּוֹן הִלְכְתָּא – שְׁעַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה בְּעֵינּוֹן וּבַעֲוָמָק
And likewise, prayer was established for us: to give over one’s soul in <i>Echad</i> —and the main point is to give over one’s will, to nullify one’s own will before His will: to “turn away from evil and do good,” and “sanctify yourself in what is permitted to you.”	וְעַל דָּרָךְ זֶה נִתְקַן לָנוּ הַתַּפְלָה לְמַסּוֹר נַפְשׁוֹ בְּאַחַד וְהַעֲקָר לְמַסּוֹר הָרָצוֹן לְהִיּוֹת בְּטוֹל הָרָצוֹן מִפְּנֵי רָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ – בְּסוֹר מִרְעָה וְעֲשֵׂה טוֹב, וְקִדְּשׁ עַצְמָךְ בְּמוֹתָר לָךְ
And likewise in Torah study—beyond one’s habitual limit—for Torah study that follows one’s routine is by the natural order, “like a commandment learned by rote,” and through this alone one cannot arouse the Supernal Will, which is called “the most hidden of all hidden things” (see Zohar II, end of Parshas Yisro, p. 89a).	וְכֵן בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה יוֹתֵר מִהֶרְגֵּלוֹ – כִּי הָעֶסֶק הַתּוֹרָה אֲשֶׁר לְפִי הֶרְגִּילוּת הוּא דִּרְךְ הַטָּבַע, וְהוּא כְּמִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלוּמָדָה, וְעַל יְדֵי זֶה אֵי אֲפָשָׁר לְעוֹרֵר הַמְשַׁכֵּת הָרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא נִקְרָא טְמִירָא דְכָל טְמִירִין (עֵינּוֹ). (בַּזֹּהָר חֶלֶק ב' סוֹף פָּרָשַׁת יִתְרוֹ דָּף פ"ט ע"א
Rather, only through an arousal from within man himself, from deep in the heart, beyond nature—through which the will is drawn out of its sheath, from concealment to revelation.	אֵלָּא עַל יְדֵי הַתַּעֲוִרוֹת מִקְרָב אִישׁ וְלֵב עֲמוּק לְמַעֲלָה מִן הַטָּבַע, שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵצֵא מִנְּרִמְיוֹ מִהַעֲלָם אֶל הַגִּילּוּי

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גֵלָה

Therefore, now—when there is no Beis HaMikdash—it is incumbent upon us to fulfill the mitzvah of prayer, for during prayer, every person of soul should be inflamed in his soul to arouse his heart to Hashem.	וְלִכּוֹן עֵתָהּ בְּזֶמֶן שָׁאִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חוֹכָה עָלֵינוּ מִצְוֹת הַתְּפִלָּה – שֶׁבְּשַׁעֲתָהּ הַתְּפִלָּה כָּל בָּעַל נֶפֶשׁ יִתְלַהֵב בְּנִפְשׁוֹ לְעוֹרֵר לְבוֹ לָהּ.
Through this, he will then be able to draw the Supernal Will through Torah study—unless one is someone whose Torah is his constant occupation, whose soul is truly bound in it, who burns in it, as is explained elsewhere—that he is exempt from prayer, because he does not need preparation to arouse his heart, etc., as explained elsewhere.	שֶׁעַל יְדֵי זֶה יוּכַל אַחֵר כָּף לְהַמְשִׁיךְ הַרְצוֹן הָעָלְיוֹן עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה, אֲלֵא אִם כֵּן מִי שֶׁתּוֹרָתוֹ אֲמָנָתוֹ – דְּנִשְׁמָתָהּ אֲחֻדָּה בֵּיהּ וְלֹהִיט בֵּיהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר – שֶׁהוּא פָּטוּר מִתְּפִלָּה מִפְּנֵי שֶׁאֵינוֹ צָרִיךְ הִכָּנָה לְעוֹרֵר לְבוֹ כו', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר.
And this is the aspect of <i>teshuvah</i> —“In the place where <i>baalei teshuvah</i> stand, even the perfectly righteous cannot stand,” for they draw with greater force from concealment into revelation.	וְזֶהוּ בְּחִינַת תְּשׁוּבָה – וּבְמָקוֹם שֶׁבָּעָלֵי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵינָם יְכוּלִים לַעֲמוֹד – דְּמִשְׁכִּין בְּחִילָא יִתִּיר מִקְּעָלָם אֶל הַגִּילּוֹי.
And this is [the meaning of] “One hour of teshuvah and good deeds in this world is more beautiful than all the life of the World to Come”—because the level of Olam HaBa is that which is derived from the radiance of the Shechinah, meaning from the level that is a revealed extension.	וְזֶהוּ יָפָה שַׁעֲהָ אַחַת בְּתְשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה מִכָּל חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא – לְפִי שֶׁבְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא הוּא מֵהַ שְׁנֵהֲגִינוּ מִזֵּיו הַשְׂכִּינָה דְּהֵינּוּ בְּבְחִינַת מַה שֶׁהוּא בְּחִינַת גִּילּוֹי הַהִתְפָּשׁוּת.
Whereas through the baal teshuvah, what is drawn down comes from the source of everything—“the most hidden of all hidden things,” as above.	מֵהַ שָׁאִין כֵּן עַל יְדֵי הַבָּעַל תְּשׁוּבָה נִמְשָׁךְ מִמָּקוֹרָא דְּכֹלָא – טְמִירָא דְּכָל טְמִירִין כְּנ"ל.
And this is through the subduing of the Sitra Achra and the transformation of darkness to light and bitterness to sweetness.	וְהֵינּוּ עַל יְדֵי דְאִתְכַּפֵּיָא סִטְרָא אַחְרָא וְאִתְהַפְּכָא חֹשׁוֹךְ לְנֹהָרָא וּמָרִירָא לְמִיתִיקָא.
For behold, “darkness shall cover the earth”—that it does not shine below with great revelation as it does above, as explained above.	כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ – שֶׁלֹּא יֵאִיר בְּגִילּוֹי רַב לְמַטָּה. כְּמוֹ לְמַעְלָה כְּנ"ל.
Rather, it is according to the order of Hishtalshelus and its enclothing in many coverings. Therefore, its revelation below is according to the capacity of the recipients.	אֲלֵא לְפִי סֵדֵר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת וְהַתְּלַבְּשׁוֹת בְּכִיסוּיִים רַבִּים – וְאִם כֵּן גִּילּוֹיוֹ לְמַטָּה לְפִי עֲרָף הַמְּקַבְּלִים.
Whereas when the Sitra Achra is subdued, etc., then above and below are equal, as it is written: “For eye to eye they shall see...”	מֵהַ שָׁאִין כֵּן כְּדָאִתְכַּפֵּיָא סִטְרָא אַחְרָא וְכו' אֲזִי לְמַעְלָה וְלְמַטָּה שְׁוִין – כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב כִּי עֵינִי בָּעֵינִי יִרְאוּ וְגו'
And it is written: “On that day, Hashem will be One and His Name One”—to be One in One, as mentioned above.	וְכְתוּב בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד – לְהִיּוֹת אֶחָד בְּאֶחָד כְּנ"ל.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשַׁעַה שֶׁהִקְדִּימוּ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גִלָּה

And this is [the meaning of] “When the Jewish people said ‘Naaseh’ before ‘Nishma’”—that the level of <i>naaseh</i> , which is the drawing down of His will to be King of the world through action of mitzvos (“Who sanctified us with His commandments”), is primary to the level of <i>nishma</i> , which is the nullification of one’s being to Him.	וְזֶהוּ בְּשַׁעַה שֶׁהִקְדִּימוּ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע – שֶׁבְּחִינַת נַעֲשֶׂה שֶׁהוּא עֲנִין הַמְשַׁכֵּת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְהִיּוֹת מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל יְדֵי מַעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת – אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו – הוּא תַּחֲלָה לְבְּחִינַת נִשְׁמָע שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּטוּל בְּמִצְיָאוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ – שֶׁבְּחִינַת נִשְׁמָע נִשְׁמָע נִשְׁמָע מִבְּחִינַת נַעֲשֶׂה כִּנּוּי"ל
(And see in the Midrash Vayikra Rabbah, beginning of Parshas 1 and end of Parshas 5, on the verse “mighty in strength, doers of His word.” And see Zohar III, Parshas Balak 291a on this topic, and Lech Lecha 90a.)	וְעֵין בְּמִדְרַשׁ וַיִּקְרָא רַבֵּה רִישׁ פָּרָשָׁה א' וְסוֹף פָּרָשָׁה ה' (מַעֲנֵן גְּבוּרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ. וְעֵין בְּזוֹהַר חֵלֶק ג' פָּרָשַׁת בָּלָק דָּף קצ"א ע"א מַעֲנֵן זֶה וּבְפָרָשַׁת לֶךְ לְךָ דָּף צ' ע"א).
And this is because He revealed this secret to His children... which is through exertion of soul and body to bring it from concealment to revelation, as mentioned above.	וְהֵינּוּ עַל יְדֵי שְׂגִילָה רַז זֶה לְבָנָיו כו' – שֶׁהוּא עַל יְדֵי יִגִּיעַת נַפֶּשׁ וִיגִיעַת בָּשָׂר לְהוֹצִיאָהּ מִהַעֲלָם אֶל הַגִּילּוּי כִּנּוּי"ל
And through arousal from below (isarusa d’ltata) comes arousal from above (isarusa d’le’eila), to draw down the Supernal Will—“the most hidden of all hidden things,” as above.	וּבְאִתְעָרוּתָא דְלַתְמָא אֲתַעֲדֵל עֵילָא לְעוֹרֵר הַמְשַׁכֵּת רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן – טְמִירָא דְכָל טְמִירִין כִּנּוּי"ל
And see in Parshas Behar, 108b, “with the love of their hearts to draw close to Hashem”—therefore they preceded <i>naaseh</i> to <i>nishma</i> , as explained elsewhere.	וְעֵין בְּפָרָשַׁת בְּהַר דָּף ק"ח ע"ב – בְּרַחֲמֵינוּ דְלִבֵּייהוּ לְאַתְקָרְבָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא – אֲקָדִימוּ עֲשֵׂיָהּ לְשִׁמְיעָה – וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר
And see what is written in the discourse “Yavi’u Levush Malchus.” And see also what is written on the verse “When the Jewish people said ‘naaseh’” in the discourse “Tze’ناه uRe’ناه”—“He did not cease to love her.”	וְעֵין בְּד"ה יָבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת. וְעֵין מַה שֶׁכְּתוּב מַעֲנֵן בְּשַׁעַה שֶׁהִקְדִּימוּ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה בְּד"ה צֵאִינָה וּרְאִינָה – לֹא זֶו מִחֻבָּה
And it is possible to say an interpretation: that the precedence of <i>naaseh</i> means that the aspect of <i>bittul</i> in <i>naaseh</i> —being nullified to the One who has the will—ascends to the level of primordial thought, called “with kadmoniyus He created,” which is above the level of wisdom, and is the source of Torah and mitzvos as explained above.	וְאֲפֹשֶׁר לומר פִּירוּשׁ – שֶׁהִקְדַּמְתָּ נַעֲשֶׂה הֵינּוּ שֶׁבְּחִינַת בְּטוּל דְנַעֲשֶׂה – לְהִיּוֹת בְּטוּל לְבַעַל הָרְצוֹן – הוּא עוֹלָה לְבְּחִינַת מַחְשְׁבָה קְדָמוֹנָה הַנִּקְרָאת בְּקִדְמִין בְּרָא – שֶׁהִיא לְמַעַל מִבְּחִינַת חֻכְמָה, וְהִיא מְקוֹר הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת כַּמְבוֹאֵר לְמַעַל
And see what is written in the discourse “Bayom haShmini shelach” regarding the verse “Vekedem tzerasani.”	וְעֵין מַה שֶׁכְּתוּב בְּד"ה בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שְׁלַח בְּעֵנֶן פִּירוּשׁ וְקִדְּם צִרְתָּנִי
Summary: And this aspect of nullification is called “to hear the voice of His word.”	קִצּוֹר. וּבְחִינַת בְּטוּל זֶה נִקְרָא לְשִׁמְעַת בְּקוֹל דְּבָרוֹ
And one must first be “those who do His word,” to draw the will into the Supernal Speech.	וְצָרִיךְ לְהִקְדִּים לְהִיּוֹת עֲשֵׂי דְבָרוֹ, לְהַמְשִׁיךְ הָרְצוֹן בְּדִבּוּר הָעֲלִיּוֹן

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהִקְדִּימוּ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גֵלָה

And this is through revealing the hidden love—an aspect of nullifying one’s will—which thereby arouses the revelation of the Supernal Will.	וְהִינּוּ עַל יְדֵי גִילּוֹי הָאֱהָבָה הַמְסוּתֶרֶת, בְּחִינַת בְּטוֹל הַרְצוֹן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְעוֹרֵר גִּילּוֹי רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן.
Therefore, “one hour of teshuvah and good deeds in this world is more beautiful...”—for through this, one draws from beyond the order of Hishtalshelus, so that the revelation below is as it is above.	וְלִכֵּן יָפָה שְׁעָה אַחַת בְּתִשְׁבּוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה כו' – שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ מִלְּמַעְלָה מִסֹּדֶר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוּת, לְהִיּוֹת הַגִּילּוֹי לְמַטָּה כְּמוֹ לְמַעְלָה.
And this is the idea that “they placed <i>naaseh</i> before <i>nishma</i> .”	וְזֶהוּ עֲנִין שֶׁהִקְדִּימוּ נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע.
That the aspect of <i>nishma</i> is drawn from the aspect of <i>naaseh</i> , which rises to the Supernal Will—level of “with primacy He created.”	שֶׁבְּחִינַת נִשְׁמָע נִמְשָׁכֶת מִבְּחִינַת נַעֲשֶׂה, שֶׁעוֹלָה לְבְּחִינַת רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, בְּחִינַת בְּקִדְמוּת בְּרָא.
(ה)	
And the explanation of the matter is based on what is stated in the Midrash Rabbah, beginning of Parshas Vayikra: “Or perhaps [it was like] a burden that is hard for the flesh and blood—better for one, etc.” “If we continue to hear...” and “Moshe hears...”	וּבִיאור הָעֲנִין עַל פִּי מָה שֶׁכְּתוּב בְּרַבּוֹת רִישׁ פָּרָשֶׁת וַיִּקְרָא – אוֹ שֶׁמָּא מִשּׁוּי שְׁקִשָּׁה לְבָשָׂר וָדָם – נוֹחַ לְאַחַד כו' אִם יוֹסְפִים אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַ כו' וּמִשָּׁה שׁוֹמֵעַ כו' – וְעֵין שֶׁשֶׁעַל דֶּרֶךְ זֶה פִּירֵשׁ גְּבוּרֵי כַּח כו' לְשִׁמְעַ כו' ע"ש.
And the matter is as explained elsewhere (Parshas Mattos, on the verse “To say: this is the thing...”)—the idea that Moshe prophesied with “this is,” meaning revelation of the Supreme Holiness, which is not the case in the level of “like,” “in our likeness,” etc.	וְהָעִנִּין – דְּמִבּוֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר פָּרָשֶׁת מַטּוֹת עַל פְּסוּק לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר כו' – עֲנִין שֶׁמִּשָּׁה נִתְּנָבֵא בְּזֶה כו' – גִּילּוֹי קֹדֶשׁ הָעֲלִיּוֹן, מֵה שְׁאִין כֵּן בְּבְחִינַת כְּ – כְּדִמּוּתָנוּ כו' – ע"ש.
And this was the revelation at Matan Torah, and this was difficult for flesh-and-blood souls to receive.	וְזֶה הָיָה הַגִּילּוֹי בְּמַתַּן תּוֹרָה, וְזֶה הָיָה קוֹשֶׁה לְנִשְׁמוֹת שֶׁל בָּשָׂר וָדָם לְקַבֵּל.
For revelation of the light of the Infinite One, may He be blessed, in such a manner, only shines within <i>Chochmah Ila'ah</i> (Supernal Wisdom), from which comes the level of Moshe—for “wisdom” (חכמה) is “the power of what” (כח מה), as it is said of Moshe, “And we are nothing (מה).”	כִּי גִילּוֹי אִוֵּר אֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא עַל דֶּרֶךְ זֶה מֵאִיר רַק בְּחִכְמָה עֲלֵאָה, שֶׁמִּנִּשְׁם בְּחִינַת מִשָּׁה – כִּי חִכְמָה = כַּח מָה, וְהוּא מָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּמִשָּׁה: וְנַחֲנוּ מָה.
Whereas the rest of the souls (Sh'er Neshamot), whose root is from Ze'ir Anpin (the Middos), which are beneath the level of Chochmah—therefore, their souls flew out, as it says, “My soul went out at His word.”	מָה שְׁאִין כֵּן שְׂאֵר נִשְׁמוֹת, שֶׁשֶּׁרְשָׁן מִזוּי"ן, שֶׁהֵן הַמִּדּוֹת – שֶׁהֵן לְמַטָּה מִבְּחִינַת חִכְמָה – וְלִכֵּן פָּרְחָה נִשְׁמָתוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: נִפְשִׁי יִצָּאָה בְּדַבְּרוֹ.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גִלָּה

And as it is written in the Midrash Shir HaShirim (on the verse “His mouth is most sweet”)—that such a revelation is as it is above: there it is “something” (existence), and below it is truly “nothing and naught.”	וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּרַבּוֹת שִׁיר הַשִּׁירִים עַל פְּסוּק חֲכֹ מִמִּתְקִים – שֶׁגִּילּוֹי בְּחִינָה זֹה הוּא כְּמוֹ שֶׁלְמַעֲלָה הָיָה, וְלִמְטָה בְּחִינַת אֵין וְאַפְס מִמֶּשׁ
And see further in Tanya, beginning of ch. 34 and end of ch. 36—that the primary revelation is specifically in <i>Chochmah Ila’ah</i> , as cited in chapter 35, gloss.	וְעֵינֵינוּ מֵזֶה בְּסִפֵּר הַתִּנְיָא רִישׁ פֶּרֶק ל"ד וְסוֹף פֶּרֶק ל"ו – שֶׁעִיקָר הַגִּילּוֹי הוּא בְּחִינָה עֲלֵאָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּפֶרֶק ל"ה בְּהִגָּה
And this is what is called “to hear the voice of His word”—that only Moshe can hear.	וְזֶהוּ הַנִּקְרָא לְשִׁמְעַת בְּקוֹל דְּבָרוֹ, שֶׁרַק מֹשֶׁה יָכוֹל לְשִׁמְעַת
And see also in the discourse “Ki Sishma Bekol,” on the idea of “inner gates,” etc., and in the Siddur in the discourse “Hashem, open my lips,” in the explanation of “the voice of the words of the living G-d,” and on the verse “The voice of my beloved, behold it comes...”	וְעֵינֵינוּ עוֹד בְּד"ה כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל, בְּפִירוּשׁ מִפְתָּחוֹת הַפְּנִימִיּוֹת כו', וּבְסִדּוּר בְּד"ה אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח בְּפִירוּשׁ בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים, וְעַל פְּסוּק קוֹל דּוּדֵי הַגֵּה־זֶה א'בא – מְדַלֵּג כו
And this was possible because he was “mighty in strength.”	וְהֵינֵינוּ עַל יְדֵי שְׁהִיָּה בְּחִינַת גְּבוּרָה כַּח
And see in Gemara Shabbos, perek 10 (92a), and perek 4 of Nedarim (38a): that [Moshe] was ten cubits tall—meaning that within him shone the ten supernal sefiros of Atzilus, beginning with <i>Chochmah Ila’ah</i> .	וְעֵינֵינוּ בְּגִמְרֵא שְׁבַת פֶּרֶק י' (דַּצ"ב ע"א) וּפֶרֶק ד' דְּנִדְרִים (דל"ח ע"א) – לְפִי שְׁהִיָּה בְּעַל קוֹמָה עֶשְׂרֵת אַמּוֹת – דְּהֵינֵינוּ שְׁמַאִיר בּוֹ עֶשְׂרֵת סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת דְּאֲצִילוֹת – יִשְׂרָאֵלִיתָן הִיא חֲכָמָה עֲלֵאָה
And this is because the power (ko’ach) is the level of <i>Chochmah</i> —“the power of what”—and from there comes the strength for bittul to self-sacrifice.	וְהֵינֵינוּ כִּי כַח זֶהוּ בְּחִינַת חֲכָמָה – כַּח מָה, וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ כַּח הַבְּטוּל לְמַסִּירַת נַפְשׁ
(And see what the Ramaz writes in Parshas Pinchas, p. 220, on the phrase “responds amen with all his strength.”)	וְעֵינֵינוּ מֵה שֶׁכְּתוּב בְּרַמְ"ז פֶּרֶשׁת פִּנְחָס דָּף ר"כ, בְּפִירוּשׁ (הַעוֹנָה אָמֵן בְּכָל כֹּחַ)
And behold, through Moshe, the Jewish people were able to receive to “hear the voice of His word,” and this too was through “mighty in strength.”	וְהִנֵּה עַל יְדֵי מֹשֶׁה יוֹכְלוּ יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל לְשִׁמְעַת בְּקוֹל דְּבָרוֹ, וְזֶהוּ גַם כֵּן עַל יְדֵי גְבוּרָה כַּח
And the word “ko’ach” (כַּח) is twice the value of “yad” (יד = 14), and this is the idea of “Lift your hands in holiness”—as explained in the discourse “Tze’enah uRe’enah.”	וְהִנֵּה כַח = פַּעַמִּים יָד, וְזֶהוּ עֲנֵן שָׂאוּ יָדֵיכֶם קֹדֶשׁ – שֶׁמְבֹאֵר בְּד"ה צֵאנָה וּרְאִינָה
And through this, they are “doers of His word”— <i>doers</i> meaning rectifiers.	וְעַל יְדֵי זֶה הֵם עוֹשֵׂי דְבָרוֹ – עוֹשֵׂי לְשׁוֹן תִּיקוּן

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נִעְשָׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גִלָּה

And this is what is written: “And now, please let the power of Hashem be great”—as explained elsewhere—that they draw down the revelation of the infinite light that surrounds all worlds (<i>sovev kol almin</i>) into the Supernal Speech.	וְהִיָּינוּ מֵה שְׁפָתוֹב: וְעַתָּה יִגְדֵּל בָּא כַח אֲדֹנָי, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּמָקוֹם אַחֵר – דִּהְיִינוּ שְׁמִמְשִׁיכִין גִּילּוֹי אֹר. אֵינ־סוֹף סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין בְּדַבּוּר הָעֲלִיּוֹן.
And this is the meaning of “One who answers: ‘Yehei Shmei Rabba Mevorach’...”	וְזֶהוּ עֲנִין הָעוֹנָה יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ.
And this is through “with all his strength”—i.e., “mighty in strength,” as explained above.	וְהִיָּינוּ עַל יְדֵי כָּכָל כַּחוֹ – גְּבוּרֵי כַח כְּנִ"ל.
And this is also the matter that Yaakov gave David 28 years from his own life—this is the aspect of drawing strength into the name <i>Adnai</i> , etc.	וְזֶהוּ גַם כֵּן עֲנִין שְׁיַעֲקֹב נָתַן לְדָוִד כ"ח שָׁנָה מִשְׁלוֹ – 'בְּחִינַת הַמְשָׁכַת הַכַּח בְּשֵׁם אֲדֹנָי כּו.
And this level is called “His angels, mighty in strength.”	וְנִקְרָאת בְּחִינָה זוֹ: מְלָאכָיו גְּבוּרֵי כַח.
As explained in the discourse “And I shall be sanctified among the children of Israel” in the explanation of “Seraphim stood above Him,” etc.	עַל דֶּרֶךְ שְׁנִתְבָּאָר בְּד"ה וְנִקְדָּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 'בְּפִירוּשׁ: שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ כּו.
Therefore, they are called “His angels, mighty in strength.”	וְעַל כֵּן נִקְרָאוּ מְלָאכָיו גְּבוּרֵי כַח.
Also in the verse: “And the Chayos bore the throne,” and “On the likeness of the throne, the appearance like that of a man.”	גַּם עַל דֶּרֶךְ: וְהַחַיּוֹת נִשְׂאוֹת אֶת הַכֶּסֶּא, וְעַל דְּמוּת הַכֶּסֶּא דְּמוּת כְּמִרְאָה אָדָם.
And they bear and elevate this level toward the Infinite Light itself.	וְהֵם נוֹשְׂאִים וּמְרומִמִּים בְּחִינָה זוֹ לְאוֹר אֵינ־סוֹף עֲצָמוֹ.
And their strength comes from the fact that their root is from the World of Tohu—as explained in the discourse “Zachor v'Shamor” said in one utterance (Tehillim on Parshas Yisro), and in Pri Etz Chayim, Shaar HaShabbos, regarding “They shall give a crown to You.”	וְהַכַּח שֶׁבָּהֶם עַל יְדֵי שְׁשָׁרְשָׁם מְעוֹלָם הַתּוֹהוּ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּד"ה זְכוֹר וְשָׁמֹר בְּדַבּוּר אֶחָד בְּתוֹרָה אֹר פְּרִשְׁת יִתְרוֹ, וּבְפָרִי עֵץ חַיִּים שֶׁעַר הַשַּׁבָּת גְּבִי כְּתָר יִתְנוּ 'לָךְ כּו.
“Angels,” meaning that Chochmah and Binah are called angels, etc.—see there.	מְלָאכִים פִּירוּשׁ שְׁחֻקָּהּ וּבִינָה נִקְרָאִים מְלָאכִים כּו' – עֵינִן שָׁם.
And see in Maareches HaElokus, entry “Mem,” siman ס"א.	וְעֵינִן בְּמַעְרְכַת הָאֱלֹקוֹת אוֹת מ"ם סִמָּן ס"א.
And in its simple meaning, “mighty in strength”—as Rashi explains at the end of the first chapter of Kiddushin (31a), that he clothed himself with strength to subdue his evil inclination.	וּכְפִשּׁוּטוֹ: גְּבוּרֵי כַח – כְּדַפְרִישׁ רַש"י סוֹפֵק דְּקָדוּשִׁין (דף ל"א ע"א) – שֶׁלֵּבֶשׁ כַּח לְכַפּוֹף אֶת יָצְרוֹ – עֵינִן שָׁם.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נֶעֱשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גָּלָה

And this is like the Sages said (Avos 4), “Who is mighty? One who conquers his inclination.” As it says: “Better one who is slow to anger than a mighty man, and one who rules his spirit than one who conquers a city” (Mishlei 16).	וְזֶהוּ כִּמְאֹמֶר רַז"ל (רִישׁ פֶּרֶק ד' דְּאֵבוֹת): אֵיזָהוּ גִבּוֹר? – הַכּוֹבֵשׁ אֶת יָצְרוֹ. שְׁנַאֲמַר: טוֹב אֶרֶךְ אָפִים מִגִּבּוֹר, (וּמוֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלֵּכָד עִיר (מִשְׁלֵי ט"ז
And the intent is: that through conquering the evil inclination—which is from the dregs of the severities—and sweetening it so that it becomes nullified to the good inclination (which is from love and kindness), one thereby draws down sweetened gevuros from “Erech Apayim” and “Rav Chesed.”	וְהַמְכֵּן יֵשׁ לוֹמֵר – שְׁעַל יְדֵי שְׁכּוֹבֵשׁ אֶת הַיָּצָר הָרָע, שֶׁהוּא מִבְּחִינַת סִיגֵי הַגְּבוּרוֹת, וּמִמִּתְקוֹ שֶׁיְהֵא בָטֵל לַיָּצָר הַטּוֹב, שֶׁהוּא מִבְּחִינַת אֱהָבָה וְחֶסֶד – עַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ הַמִּתְקָת הַגְּבוּרוֹת מִבְּחִינַת אֶרֶךְ אָפִים וְרַב־חֶסֶד כּו
And through this, he is a “doer of His word”—one who rectifies and builds the Supernal Speech, which is called “the city of our G-d,” which is from the Name Elokim and the Name Adnai.	וְעַל יְדֵי זֶה הוּא עֹשֶׂה דְבָרוֹ, שֶׁמִּתְקֵן וּבוֹנֶה הַדְּבּוּר הָעֲלִיּוֹן, שְׁנִקְרָא עִיר אֱלֹהֵינוּ – שֶׁהוּא מִבְּחִינַת שֵׁם אֱלֹהִים וְשֵׁם אֲדֹנָי
And he draws into it the greatness of the strength of the Name Adnai—as in “And now, may the power of Adnai be magnified.”	וּמוֹשֵׁךְ בּוֹ הַגְּדֻלַּת כֹּחַ שֵׁם אֲדֹנָי, כְּעֶנְיָן: וְעַתָּה יִגְדַּל נָא 'כֹּחַ אֲדֹנָי כּו
And this is through “Hashem, slow to anger,” etc.	'וְהֵינּוּ עַל יְדֵי: ה' אֶרֶךְ אָפִים כּו
And see below in the explanation of the verse “Naso es rosh bnei Gershon,” on the verse “Sanctuary, Hashem—Your hands have established,” etc.	וְעֵינֵינוּ לְקַמֵּן בְּבֹאֹר עַל פְּסוּק: נִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן, 'בְּפִירוּשׁ: מְקֻדָּשׁ ה' כּוֹנֵנֵנוּ יְדִידֵנוּ כּו
And this is what the Sages said: “In the future, the Holy One, blessed be He, will call Jerusalem by a new name.”	וְזֶהוּ מֵה שְׁאֲמְרוּ רַז"ל: שֶׁלְעֲתִיד לְבוֹא עֲתִיד הַקֹּב"ה לִקְרֹא לִירוּשָׁלַיִם שֵׁם חֲדָשׁ
As it says: “And the name of the city from that day shall be: Hashem is there” (Yechezkel, end).	(שְׁכָתוֹב: וְשֵׁם הָעִיר מִיּוֹם ה' שְׁמָהּ (סוֹף יְחֶזְקֵאל
As explained in Midrash Rabbah on Toldos (parshah 5) and in Midrash Eichah (68b, end of ch. 5) on the verse “For these I weep”—“How good is the province whose name is like its King,” etc.	כְּמִבּוֹאֵר בְּרִבּוֹת פֶּרֶשׁת תּוֹלְדוֹת (פֶּרֶשׁה ה'), וּבְמִדְרַשׁ אֵיכָה (דָּף ס"ח ע"ב סוֹף פֶּרֶק) עַל פְּסוּק עַל אֵלֶּה אֲנִי 'בוֹכִיָּה – טַב לְמַדִּינָתָא דְשָׁמָּה כְּשֵׁם מְלָכָהּ כּו
That is, because “Jerusalem” means “complete awe (yirah)” —and now it is called “the city of our G-d,” and “Elokim has done it that they should fear Him.”	הֵינּוּ כִּי יְרוּשָׁלַיִם הוּא יִרְאָה שְׁלֵמָה, וְעַכְשָׁו נִקְרָאת עִיר אֱלֹהֵינוּ, וְהָאֱלֹהִים עֹשֶׂה שִׁירָאוּ מִלְּפָנָיו
But in the future, they will have “fear of Hashem”—a level of absolute nullification—through “And the glory of Hashem will be revealed,” as explained above.	אֲבָל לְעֲתִיד יִהְיוּ בְּבִחִינַת יִרְאוּ אֶת הוֹי', בְּבִחִינַת בְּטוֹל מִמֶּשׁ, עַל יְדֵי וְנִגְלָה כְּבוֹד הוֹי' כּו', כְּמִבּוֹאֵר לְמַעְלָה
And this is through our present avodah of “mighty in strength”—they are the “doers of His word,” etc.	וְזֶהוּ עַל יְדֵי הָעֲבוּדָה עַכְשָׁו בְּבִחִינַת גִּבּוּרֵי כֹחַ, שֶׁהֵם 'עוֹשֵׂי דְבָרוֹ כּו

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִים יִשְׂרָאֵל נִעְשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גִלָּה

And through this, they will be able to truly “hear the voice of His word,” which now is said only of Moshe, etc., as above.	וְעַל יְדֵי זֶה יוּכְלוּ לְשִׁמֹּעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ מִמֶּשׁ, מִה שֶׁעֲכָשׁוּ נִאָּמַר זֶה רַק בְּמִשְׁחָה כו', כַּנ"ל
And as it says in Midrash Tehillim (end of ch. 14), that in the future it will be fulfilled what Moshe said: “Would that all the people of Hashem were prophets!”	וּכְמוֹ שֶׁפָּתוּב בְּמִדְרַשׁ תְּהִלִּים (סוֹף סִימָן י"ד) – שֶׁלְעֲתִיד יִתְקַנְּנוּ מִה שֶׁאָמַר מֹשֶׁה: וּמִי יִתֵּן כָּל עַם ה' נְבִיאִים
Nonetheless, even now this level exists in avodah—through engaging in Torah.	וּמִכָּל מְקוֹם גַּם עֲכָשׁוּ בְּחִינָה זוֹ בְּעִבּוּדָה – הֵינּוּ עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה
For through it, there is “the voice of His word” itself, as it is written: “I will place My words in your mouth,” and “My tongue shall answer Your word,” etc.	שֶׁעַל יְדֵי זֶה הוּא בְּחִינַת קוֹל דְּבָרוֹ מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ, וְכָתוּב: תַּעַן לִשְׁוֹנִי אֲמַרְתָּה כו'
And see what is written below in the explanation of “You shall know today,” at the end, on the Sifri’s statement: “Through this, you will recognize...”	וְעֵינֵינוּ מִה שֶׁפָּתוּב בְּבֹאֹר עַל פְּסוּק וַיִּדְעֶת הַיּוֹם, בְּסוֹפוֹ, 'עַל פִּי מֵאִמַר הַסִּפְרִי: שֶׁמִּתּוֹךְ כֹּךְ אֲתָה מִפִּיר כו'
But it is necessary to precede this by being “mighty in strength—doers of His word,” etc.	אֲבָל צָרִיךְ לְהַקְדִּים לָזֶה לְהִיּוֹת גְּבוּרֵי כֹחַ – עֹשֵׂי דְבָרוֹ כו'

[NOTE: Summary]

This discourse unfolds the inner dynamics of **revelation, divine speech, and soul transformation** through Torah and mitzvos. Beginning with the declaration that at Mount Sinai, the Israelites responded “*naaseh v'nishma*” (“we will do and we will hear”), the Alter Rebbe explains that this reversal of natural order—putting action before understanding—embodies a deep secret of cosmic alignment and self-nullification.

The revelation at Sinai was **so intense** that the human soul could not contain it. Only **Moshe Rabbeinu**, whose soul stemmed from *Chochmah Ila'ah* (Supernal Wisdom), could receive the direct *dibbur Elyon* (supernal speech), while the rest of the people fainted—“their souls flew out.” Yet this was not a flaw. It emphasized that ordinary souls, rooted in the emotional attributes (*middos*) of Ze’ir Anpin, require *intermediate processing*—namely, action through mitzvos—to receive the Divine.

The Alter Rebbe defines the level of “hearing the voice of His word” as **total self-nullification**, a state which will be universal only in the future (“*who will grant that all of Hashem’s people be prophets*”). However, even now, through **Torah study with full exertion of soul and body**, one can begin to access this light.

He teaches that true avodah is not only in learning Torah but in **revealing the hidden love** (אהבה) embedded in every Jew. Through **teshuvah**, Torah, prayer, and the *conquest of one’s yetzer hara*, we become “**Giborei Koach, Osei Devaro**”—“mighty in strength, doers of His

Alter Rebbe Likkutei Torah Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נֶעֱשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גָּלָה

word.” These spiritual warriors elevate Divine speech itself, **repairing and building the "City of our God"**—i.e., the structure of Divine expression—so that it becomes a vessel for the Infinite Light.

Ultimately, the discourse connects this inner avodah to the **cosmic elevation of Jerusalem**, which will be renamed in the future as “Hashem is there”—a complete revelation of Divine presence. Then, the revelation of “the voice of His word” will no longer be limited to Moshe, but available to all.

Practical Takeaway

The Alter Rebbe is teaching us that **genuine Divine connection begins with action**—even before understanding. The simple yet resolute doing of mitzvos, even when we don’t fully comprehend their meaning, **activates the highest levels of Divine will**.

But it doesn’t stop at ritual observance. The real transformation comes when we engage in avodah: **working to conquer the ego, restrain the yetzer hara, and study Torah with depth and fervor**. These struggles awaken our hidden spiritual strength and **reveal the inner Divine spark** embedded within.

Ask yourself: where am I holding back? What area of mitzvah observance or Torah study have I left to “when I feel inspired”? The Alter Rebbe says—start doing, and *then* you will hear. Through action comes revelation. Through struggle comes sweetness.

Chassidic Story: The Rebbe’s Whisper

One of the most beloved stories of the Alter Rebbe comes from a Friday night in Liozna.

A simple Jew once came to the Alter Rebbe weeping. “Rebbe,” he said, “I try so hard, but I don’t understand the words I say in prayer. And when I learn Torah, my mind is like a broken vessel—I just can’t hold it!”

The Alter Rebbe looked at him and replied softly, “My son, when a soldier marches for the king, he need not know the battle plan. He must only be willing to march—then the victory is already his.”

Then he whispered a pasuk into the man’s ear: **“And now, may the power of Hashem be magnified.”**

The man stopped crying.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bamidbar/ Shavous

בְּשַׁעֲהַ שְׁהִקְדִּימוּ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה מִי גֹלָה

He later told his children, "I still don't understand much, but I know this: when I do a mitzvah, Hashem's power flows into the world. That's enough to make my heart a throne."

 *Source: Shivchei HaBesht (recounted with chassidic additions), as well as oral traditions from Chabad elders. **END NOTE***